Țara noastră aur poartă, noi cerşim din poartă-n poartă

Cum şi cine a înfiinţat Uniunea Europeană şi cum a ajuns România o ţară de rangul II?

pag. 9

Nicolae Popa, secretar de stat la Justiţie, dă un răspuns ziarului „ca nuca în perete“

pag. 7

Procurorul DNA şi „paradeala... individului“

pag. 5

REFLECTOR argeşean

ISSN 1843 - 0392 ● ISSN-L 1843 - 0392 ZIAR DE ATITUDINE, ANALIZE, INVESTIGAȚII ŞI DEZVĂLUIRI

Director: **Dumitru BOȚILĂ** ● Anul XII - **Nr. 368** - 20 pagini - tiraj 2.000 ex. ● **14-31 august 2018** ● 2,5 lei ●

„Art. 1 din Constituţie: România este stat naţional, suveran şi independent, unitar şi indivizibil“

SCRISOARE DESCHISĂ CURȚII CONSTITUȚIONALE A ROMÂNIEI, PRIVIND ART. 1 DIN CONSTITUȚIE

pag. 3

DOMNILOR JUDECĂTORI, NU UITAŢI!

pag. 4

EDITORIAL

Domnilor Judecători ai Curţii Constituţionale a României,

Deşi sunteţi „Dumnezeul Naţiunii Române“, unii dintre dvs. manifestă elemente „ale trădării naționale“. Pentru a mă explica, doresc să vă aduc aminte, prevederile art.1 din legea fundamentală a statului român, pe care dvs. a-ți depus jurământ de credință țării. Aceasta în condiţiile în care 3 dintre dvs. sunteţi propuşi de Preşedintele României, 3 de Camera Deputaților şi 3 de Senat. Conform art.142, dvs. garantați supremația Constituției față de toate instituțiile statului. În consecință, toate instituțiile statului român au obligația să respecte deciziile dvs. „fără murmur“ şi de îndată. Numai că, în prezent o parte din decidenții importanți politici între care şi Preşdintele României, refuză prin diverse tertipuri avocăţeşti, iar dvs. tăceți. Aşa cum spune românul, şi tăcerea este un răspuns. Răspunsul este aprobarea tacită a unor fapte penale pentru care aveți obligația de a vă sesiza. Numai că această sesizare nu trebuie să se facă la vreo comisie din cadrul aşa-zisei Uniuni Europene care nu are calitatea să modifice esența legii fundamentale prevăzută de art.1, cel care statuează „**România este stat național, suveran şi independent, unitar şi indivizibil**“. În aceste condiții, este de neînțeles cum public, Curtea Constituțională, sub presiunea străzii, prezintă public necesitatea adresării Curții Constituționale către o instituție creată de unele puteri dominante în Europa sub denumirea de „**Comisia de la Veneția**“. Oare cine a inventat această comisie care să fie deasupra legii fundamentale ale unui stat, în condițiile în care, în baza Tratatului de la Lisabona din anul 2009rolul cel mai important în stat este precizat a fi Parlamentul. Conform art.61 pct.1 „**parlamentul este organul reprezentativ suprem al poporului român şi unica autoritate legiuitoare a țării**“. Oare membrii Curții Constituționale să cunoască aceste prevederi esențiale ale Constituției? Cu tot respectul pe care este obligatoriu ca fiecare cetățean să-l poarte instituției prevăzută prin legea fundamentală la art.142, facem precizarea că nu vă respectați jurământul de credință față de popor şi statul român. Faptul că ni s-a impus ca preşedinte un etnic neamț, ar trebui să vă dea de gândit. Faptul că în interiorul celor 9 judecători ai Curții Constituționale există un membru care a semnat „protocoale“ cu Serviciile Secrete Româneşti aflate în subordinea unor servicii secrete din America, Franța şi Germania, ar trebui ca celorlalți membri ai Curții să dea de gândit.

(continuare în pagina 2)

Propunerile noastre pentru LOTO 6/49: 42 15 4 33 23 30

Citeşte-l şi dă-l mai departe!

(urmare din pagina 1)

DOMNILOR JUDECĂTORI,

România se află într-un mare pericol care nu a mai fost de la declanşarea revoluției din 1848. Poate nu aveți cunoştință de faptul că în anul 1990 România avea active economice (fabrici, uzine), a căror valoare se ridica la peste 4000 de miliarde de dolari. În acest context, este de neînțeles motivul pentru care ni se aruncă firimiturile de la masa țărilor bogate pentru dezvoltare, sume care se ridică la cca. 35 miliarde euro într-un deceniu. Aceasta în condițiile în care doar într-un singur an, firmele multinaționale obțin profituri care se ridică la câteva sute de miliarde euro. Iar nouă, românilor care am construit aceste obiective suferind foamea şi frigul, suntem obligați să trăim cu minim de 2000 lei/lună. Oare dvs., domnule Judecător, aveți „orbul găinilor" să nu vedeți plecarea masivă a creierelor? Oare nu vedeți modul în care o generație întreagă se prostituează la propriu şi la figurat devenind servitorii Europei? Iar dvs. tăceți. Tace Academia Română. Tac partidele politice ca urmare a înființării unei instituții de coerciție purtând denumirea DNA, înființată de un trădător de preşedinte, pe numele său Traian Băsescu, care în anul 2005 a înființat axa „**Washington-Londra-Bucureşti**". Toate acestea contribuie la distrugerea temeliei statului român pentru care acum, la peste 100 de ani, au murit în confruntarea din 1916-1918, aproape 800000 de bravi oşteni ai armatei române. Şi dvs. tăceți domnilor judecători ai Curții Constituționale, plătiți din sudoarea acestui popor. Oare unde să se mai ducă omul nedreptățit să se plângă? Dacă dvs. tăceți. Să se plângă la venețieni? Să se plângă la cei care conduc Comisia Europeană? Se pune întrebarea ce trebuie să afceți? Este necesar ca dvs. să luați o poziție hotărâtă public, poziție fermă, indiferent de conducerea statelor care au ambasade pe teritoriul României. Să luați o poziție fermă împotriva celor 12 ambasade care s-au organizat într-un cartel împotriva voinței poporului român, împotriva legilor emanate de Parlamentul României. Trebuie să luați o poziție fermă împotriva instituției procurorilor din România care în mod penal încalcă art.131 şi 132 din Constituție arogându-şi puteri deasupra organelor de conducere ale statului. Insubordonarea procurorilor față de Constituție, reprezintă o infracțiune gravă echivalentă cu trădarea la fel ca şi incitarea la nesupunere civică făcută de însăşi Preşedintele României şi de reprezentanții unor partide din parlamentul României, respectiv USR şi PNL. De aceea, în numele cititorilor publicației pe care o conduc, respectiv ziarul „Reflector Argeşean", aveți datoria de îndată, fără concediu de odihnă, să treceți imediat la măsuri de restabilire a ordinii constituționale în România, conform art. 142 şi a Legii nr.47/1992 şi a modificărilor din 3 decembrie 2010. Să nu mai permiteți niciunui decident politic să interpreteze legea fundamentală după bunul plac al unor partide. Să luați măsuri severe privind punctul e din art.146 în ceea ce priveşte „soluționarea conflictelor juridice de natură constituțională". Să aveți tăria să dispuneți dacă modificările constituției prin referendumul din 2003 făcte în Guvernarea Năstase sunt în concordanță cu art.1 din legea fundamentală. Amintim în acest sens art.131-Economia, cu aplicare la prevederile pct. g „în concordanță cu obiectivele Uniunii Europene" dar şi art.148 pct.1 „în scopul transferării unor atribuții către instituțiile comunitare". Aşteptăm răspunsul dvs. conform Legii nr.544 privind accesul liber la informații.

DIRECTORUL PUBLICAŢIEI REFLECTOR ARGEŞEAN
COL. (R) PROF. D. BOŢILĂ

RĂSPUNSUL CURȚII CONSTITUȚIONALE A ROMÂNIEI DAT DE CONSILIERUL VIOLETA OPREAN

Nr.2834/25.07.2018
Domnului Col.(r) prof. D. Boţilă
Directorul publicaţiei Reflector Argeşean

Referitor la solicitarea dvs., înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 2787/23.07.2018 (R.I.I.P.- M.M. nr.14/24.07.2018), formulată în temeiul Legii privind liberul acces la informațiile de interes public nr.544/2001, cu modificările şi completările ulterioare, vă comunicăm următoarele:

Atribuțiile Curții Constituționale sunt reglementate prin Constituție, aceasta putând fi **sesizată** pentru cazurile expres prevăzute de art.146 din Constituție şi numai în condițiile stabilite de Legea nr.47/1992 privind organizarea şi funcționarea Curții Constituționale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 807 din 3 decembrie 2010. În conformitate cu dispozițiile art.2 alin.(1) din legea sa organică, Curtea Constituțională „*asigură controlul constituționalității legilor, a tratatelor internaționale, a regulamentelor Parlamentului şi a ordonanțelor Guvernului*". De asemenea, având în vedere dispozițiile exprese ale art.3 alin.(1) din aceeaşi lege potrivit cărora „*atribuțiile Curții Constituționale sunt cele stabilite de Constituție şi de prezenta lege*", aceasta se pronunță doar atunci când este legal sesizată şi în limita competenței sale, potrivit regulilor aplicabile fiecărei categorii de atribuții.

Totodată, în conformitate cu prevederile art. 2 lit. b) din Legea nr. 544 "*prin informație de interes public se înțelege orice informație care priveşte activitățile sau rezultă din activitățile unei autorități publice sau instituții publice, indiferent de suportul ori de forma sau de modul de exprimare a informației".*

Având în vedere cele de mai sus, instituția noastră are obligația de avă asigura **accesul liber** la informațiile de interes public, informații care privesc activitățile sau rezultă din activitățile Curții Constituționale. Or, din formularea prezentei solicitări rezultă ca aceasta vizează aprecierile dvs. personale asupra activității judecător şi a Curții Constituționale şi totodată, solicitați sesizarea/ autosesizarea Curții Constituționale pentru "*restabilirea ordinii constituționale în România*.".

Ca atare, vă comunică că solicitarea dvs. nu poate fi calificată act de sesizare a instanței constituționale şi, totodată, această solicitare nu este o solicitare a unor informații de interes public în sensul stabilit de prevederile Legii nr.544/2001.

CONSILIER CU ATRIBUŢII DE CONSILIER JURIDIC,
MIHAELA - VIOLETA OPREAN

SCRISOARE DESCHISĂ CURŢII CONSTITUŢIONALE A ROMÂNIEI, PRIVIND ART. 1 DIN CONSTITUŢIE

Ziarul „Reflector argeşean", ziar de atitudine, analize, investigaţii şi dezvăluiri
Nr. 22 din 25.07.2018

CĂTRE,
CURTEA CONSTITUŢIONALĂ A ROMÂNIEI

În atenţia d-nei Cons. Juridic
Mihaela Violeta Oprean

Am primit la redacţia ziarului Reflector Argeşean răspunsul dvs. cu nr.2834 din 25.07.2018, răspuns pe care îl vom publica şi pentru „marele public" reprezentat de cele peste 300 de personalităţi din viaţa politică cărora le trimitem gratuit ziarul sus amintit.

STIMATĂ DOAMNĂ CONSILIER JURIDIC,

Fără nicio discuţie că dvs. purtaţi un nume deosebit de „uzitat" în presa românească şi nu numai. Cunosc foarte bine acest nume, pentru care am o deosebită consideraţiune din toate punctele de vedere.

În contextul răspunsului dat de dvs., sunt obligat în calităţile mele de fost ofiţer al armatei române care am depus jurământ pe Constituţie, al cărui articol 1 nu s-a schimbat în ultimii 30 de ani.

Sigur este faptul că vă este greu şi dvs. dar şi membrilor Curţii Constituţionale „să luaţi taurul de coarne", în ceea ce priveşte prevederile art.1 din legea fundamentală pe care onoraţii judecători ai „curţii" sunt obligaţi să o respecte „**chiar cu preţul vieţii**".

Recitind conţinutul solicitării noastre adresat nu dvs. personal ci „domnilor judecători ai CCR", mă văd obligat să trag concluzia că nu respectaţi prevederile art.6 pct.2 care precizează obligaţia de a asigur persoanelor, la cererea acestora, informaţii de interes public solicitate în scris sau verbal. În schimb, dvs. faceţi o trimitere „expozeu" cu privire la prevederile legii 47 de funcţionare a Curţii Constituţionale. Ori, în sesizarea pe care am trimis-o, punctual m-am adresat la prevederile Cosntituţiei, respectiv art.142 şi art.1-Statul român.

După cum sunt sigur că cunoaşteţi, legea şi legile nu se interpretează ci ele se aplică în spiritul şi litera legii. Ori eu, în numele cititorilor, am adresat întrebarea cu privire la modalitatea în care este respectat prevederile art.1 din instituţia numită Curtea Constituţională care, aşa cum precizam la art. 142 „**Curtea Constituţională este garantul supremaţiei Constituţiei**".

În acest context, trebuie să înţelegeţi odată pentru totdeauna, dvs. şi chiar domnii judecători ai CCR, că aveţi obligaţia să respectaţi acest articol 1 din legea fundamentală care este „**nerevizuibil**".

Am văzut în repetate rânduri unii judecători ai CCR care în mod „ilegal" fac trimitere la o aşa-zisă „**Comisia de la Veneţia**". Mai mult decât atât, după cum veţi vedea în continuarea sesizării, am invocat unele abteri grave de la Constituţie săvârşite de unii procurori aproape în majoritate, care se ridică deasupra statului şi nu doar deasupra Curţii Constituţionale.

Cu privire la punctul 3 din răspunsul dvs., nu numai că mă intrigă dar prin acest răspuns denaturaţi atât sensul Legii 544/2001 privind accesul liber la informaţii, art.6, cât şi prezentarea unui răspuns nu doar „evaziv" ci de-a dreptul tendenţios de ascunderea adevărului.

Precizarea „**vizează aprecierile dvs. personale**", reprezintă un mod de abordare „şcolăresc", în condiţiile în care eu nu sunt un personaj analfabet care nu ştie să citească şi să interpreteze legile, subsemnatul sunt fost ofiţer al armatei române şi primul dizident împotriva regimului dictatorial care, am avut curajul să-i prezint lui Nicolae Ceauşescu adevărul. Drept pentru care, am avut de suportat rigorile legilor dure pentru mine şi familia mea, pentru care dvs, fiind prea tânără, nu aveţi de unde să ştiţi.

Sigur este faptul că m-am referit la sintagma „**restabilirea ordinii constituţionale în România**". Oare dvs. nu citiţi mijloacele media precum şi majoritatea cetăţenilor din România care discută negativ măsurile luate de Uniunea Europeană împotriva României care este transformată într-o colonie a celor 15 state care au înfiinţat UE?

Oare judecătorii CCR nu văd şi nu aud sesizările tot mai frecvente ale mijloacelor media, ale mediului academic românesc prin care românii care doresc să trăiască în graniţele fireşti ale ţării, nu mai sunt de acord să nu respectăm articolul 1 care precizează: „**România este stat naţional, suveran şi independent, unitar şi indivizibil**". Ori, în răspunsul dvs., de parcă ar fi dat de un copil care acum intră la liceu, nu face niciun fel de trimitere la modul în care CCR nu ia atitudine privind respectarea art. 1. Ori, nu este vizibil modul în care România este condusă prin „**Directive ale Uniunii Europene**", la fel ca pe timpul lui Stalin în 1947, pe care dvs., fiind tânără, nu le cunoaşteţi.

Nu ştim adcă răspunsul dvs. are girul celor 9 judecători indiferent de culoarea politică. Eu nu sunt naţionalist extremist. Eu sunt un român conştient, cum de altfel ar trebui să fie toţi judecătorii CCR care au depus jurământ pe Constituţie. Este posibil ca şi dvs. să fi depus jurământ când a-ţi candidat pentru funcţia de consilier juridic. Sigur este faptul că aveţi studii juridice pertinente şi în postul în care vă desfăşuraţia activitatea, aveţi obligaţia să respectaţi nu doar legea 47 de funcţionare a CCR, ci legea fundamentală într-u tot.

În acest context, v-aş aminti din nou prevederile art.135 „Economia şi Finanţele Publice", pct. g şi ultima propoziţie din acest punct: „**în concordanţă cu obiectivele UE**". Vă întreb şi întreb onoraţii judecători ai CCR: unde sunt „**obiectivele României**"? În România nu mai avem comerţ, întreprinderi, iar întreaga viaţă economică, politică şi militară, este guvernată doar de interesele UE.

În final, având în vedere că sunteţi jurist, vă rugăm să citiţi atribuţiunile din cap. II din Tratatul de la Lisabona intrat în vigoare la 01 dec. 2009.

Citind, veţi înţelege indignarea directorului unei publicaţii care primeşte observaţii de la cititori cu privire la nerespectarea legii fundamentale aflată în responsabilitatea CCR.

Tinereţea dvs. prin care a-ţi ajuns la cea mai importantă instituţie a statului reprezentată de CCR, ar trebui să vă dea de gândit atât dvs., cât şi domnului preşedinte al CCR, domnul Valer Dornean. Această responsabilitate apasă pe umerii celor 9 judecători şi după ce nu vor mai fi judecători ai Curţii.

În concluzie, răspunsul dat de dvs., am convingerea că nu are girul preşedintelui Curţii şi nu al celorlalţi 9 membrii ai Curţii.

Vă mulţumesc pentru atenţie, considerând, aşa cum am precizat, că instituţia CCR, aşa cum este precizat în art.142 este „Dumnezeul Naţiunii Române" şi în consecinţă, judecătorii trebuie să se comporte la fel ca Dumnezeu din Cer, indiferent de opiniile politice sau juridice ale acestora.

DIRECTOR,
D. BOŢILĂ

Domnilor Judecători, NU UITAŢI!

*De la apariţia societăţii omeneşti, oamenii au avut nevoie ca cineva să le asculte pricinile cu atenţie şi grijă. În acest context, au apărut „judecătorii“ sau „tagma judecătorilor“. De la început judecata s-a făcut dictatorial de „**stăpâni**“, iar la apariţia statului, judecata s-a făcut de conducătorii statului. Că au făcut bine sau rău judecata, singurul care putea să-i tragă la răspundere a fost doar „**Dumnezeu**“. Pentru acest lucru, a apărut Religia care în numele lui Dumnezeu făcea dreptate. Sigur că şi „Religia lui Dumnezeu“ a făcut mari greşeli. Este cunoscut fenomenul „**arderii pe rug**“ sau la francezi, „**ghilotina**“, la nemţi prin Hitler **lagărele de concentrare**, la englezi „**galerele**“ iar în perioada de modernism a societăţii, a existat „**gulagul rusesc**“ instaurat de Stalin. În România a existat „**fenomenul Piteşti**“ sau Canalul Dunărea-Marea Neagră. Despre aceste fenomene de derapaje ale justiţiei omeneşti pe acest pământ se pot scrie vagoane întregi de maculatură. După divizarea lumii în cele două blocuri şi poluri de putere între Rusia şi America, fenomenul nedreptăţilor sociale şi greşelile justiţiei s-au amplificat. Americanii au găsit o soluţie pentru „cenzurarea judecătorului“, căruia i s-a adăugat „o coadă“ numită juraţi. Aceasta funcţionează şi în prezent. După război, şi în România cu precădere cauzele penale s-au judecat de judecători având în dreapta sa nu pe Dumnezeu, pe care doar îl foloseau ca nume, ci un grup de cetăţeni pe care i-au numit „**asesori populari**“. Numai că, principiul era foarte bun, dar materializarea lui era catastrofală. Aceşti asesori populari erau numiţi de statul dicatatorial, plătiţi de către acesta. În concluzie, aceşti asesori populari respectau indicaţiile statului. În condiţiile în care America şi-a păstrat „**juraţii**“ România şi-a desfiinţat asesorii populari, considerând că statul şi partidul era un mai bun judecător decât judecătorii. Aceasta în condiţiile în care judecătorul era un specialist în drept iar asesorul popular reprezenta voinţa şi dreptatea considerată „imuabilă“. La români a venit 22 decembrie când judecătorii şi procurorii, în dispreţ faţă de cele mai elementare principii generale ale dreptului stabilit de art. 22 din CPC, au luat în dispreţ faţă de Dumnezeu din Cer şi Dumnezeu de pe Pământ care îi reprezintă pe cetăţeni, în ziua de Crăciun a anului 1989, a dispus „**omorârea**“ conducătorului statului fără ca acesta să aibă parte de o judecată cel puţin corectă. Crima săvârşită de justiţia românească la data de 22 decembrie 1989, va plana pe obrazul justiţiei româneşti probabil zeci sau sute de ani. Este posibil ca această crimă oribilă făcută de un judecător, un procuror la care şi-a adus aportul şi „**Instituţia Avocatului**“, va constitui poate „**un blestem**“ asupra poporului român care, după cum vedeţi, nici după aproape 30 de ani nu reuşeşte să-şi regăsească acdenţa morală, politică, economică şi militară. La acest blestem sigur că a contribuit şi contribuie în primul rând marea putere militară actuală de pe glob, America, şi în aceeaşi măsură, cele 15 puteri care au înfiinţat Uniunea Europeană după **model sovietic**. (Directivele Sovietice= Directivele UE). Am făcut această digresiune în timp pentru a atrage atenţia „**judecătorului actual**“ cu privire la prevederile art.22 din NCPC pe care aproape în majoritatea lor ori din necunoaştere ori datorită superficialităţii judecăţii, nu îl respectă. Putem spune fără să greşim, că art.22 prin care sunt precizate „**principiile generale ale dreptului**“ de care orice judecător este obligat să ţină cont. Judecătorul care nu respectă principiile generale ale dreptului, nu are ce să caute în justiţie. Principiile generale ale dreptului începând cu dreptul roman de peste 2000 de ani, stă la baza unei judecăţi drepte şi fără greşeală. Judecătorul nu are voie să greşească. Acelaşi lucru este valabil şi pentru Dumnezeu din Cer. Orice greşeală făcută cum spune Biblia „**cu voie sau fără voie**“, produce un rău de nereparat cetăţeanului pe care judecătorul trebuie să îl judece. Vreau să închei prin aceea că „**fenomenul Kovesi de la DNA**“ a încălcat cele mai elementare principii de drept, printre care credem noi, şi „**dreptul la viaţă**“. Oare cine îi mai dă lui Voiculescu cei 10 ani pe care un judecător l-a condamnat să stea la închisoare cu suferinţa şi rigorile unei închisori acum să spunem, modernă. Oare cine poate „alina“ suferinţa zecilor sau sutelor de oameni politici care au fost condamnaţi după interesele unor mari puteri din Europa şi din lume? Sigur că ar fi necesar să amintim şi chiar să condamnăm public „fenomenul închisorii de la Guantanamo“, al cărui patron a fost justiţia americană. Se pare că fenomenul Guantanamo a stat la baza „**judecăţii strâmbe**“ făcute de unii judecători printre care şi doamna judecător Livia Stanciu numită în cea mai înaltă funcţie de apărare a Constituţiei de către domnul preşedinte Iohannis. Şi doamna Livia Stanciu etse bine-merci, şi nimeni nu „o trage la răspundere“ de semnarea măcar a unor protocoale prin care unii procurori şi-au arogat dreptul de a propune şi impune condamnări grave penale. De toate aceste lucruri ar trebui să ţină cont preşedinţii celor două Camere şi chiar „neisprăvitul“ de Avocat al Poporului, pe numele său românesc, Ciorbea. De acest lucru trebuie să ţină cont şi membrii „mişcării REZIST“, o mişcare anticonstituţională care se aseamănă cu mişcarea legionară de dinaintea începerii celui de-al doilea război mondial. În acest context, am considerat necesar să le amintim domnilor judecători din justiţia românească dar şi domnilor procurori că au obligaţia să aibă pe masă o copie a prevederilor art.22 din NCPC. Altfel justiţia românească va muri încet dar sigur aşa cum în prezent cetăţenii spun „**mori cu dreptatea în braţe**“.*

(continuare în pagina 6)

Procurorul DNA şi „paradeala... individului“

Anul 2018, în afară de a fi ANUL CENTENARULUI, se remarcă prin dezvăluirile mai mult de incendiare prin care doamna Kovesi, procuror de elită al procuraturii româneşti, a încurajat şi dezvoltat cel mai odios titlu din activitatea procurorilor numit „**paradeala şi ... paradit**“. Generația actuală tânără, uzitând doar cuvinte venite din Occident, uită de unele „neologisme“ uzitată în limbajul popular românesc. Facem mențiunea că aceste două cuvinte, respectiv paradeala şi paradit, erau folosite ca neologisme în limbajul popular oltenesc şi chiar în Țara Românească şi Moldova. A paradi înseamnă conform dex-ului „**a distruge**“. A distruge înseamnă a omorî. În concluzie, limbajul procurorului Negulescu acceptat de doamna Kovesi, precum paradeala şi paradit însemna ca cel care ajunge pe mâna acestor procurori DNA aveau soarta pecetluită, respectiv aceea de a fi omorâți sub diverse forme. Omorul nu etse doar cel acre se săvârşeşte datorită unui „corp contondent“. Omorul mai recent a suferit valențe superioare. Este vorba de supunerea la torturi psihice care sunt mai groaznice decât tortura fizică. Cei doi procurori, Negulescu, Onea şi ceilalți ca el, având în frunte „indicațiile prețioase ale doamnei Kovesi“, în care am crezut dar care a dezamăgit întreaga populație a României şi chiar restul globului când va afla de marile nedreptăți şi încălcări ale legii. Sigur că cetățenii noştri din clasa politică, economică şi militară, au săvârşit unele greşeli mai mari sau mai mici. Numai că, aceste greşeli ar trebui analizate prin prisma perioadei de tranziție din care ni s-a impus principiul: „**care pe care**“. Care pe acre să-l păcălească pe celălalt. Care pe care să-i fure nevasta sau prietena celuilalt. Care pe care să fure cel mai mult din bunurile aparținând tuturor. Care pe care să ia casa şi bunurile personale celuilalt. Iar demonstrația de „jaf la drumul mare“ ar putea continua. Asta nu înseamnă că cineva a orchestrat acest care pe care. Sigur că intrând în posesia unui document editat de către Comisia pentru Cercetarea Abuzurilor şi Corupției din Camera Deputaților, am putut trage concluzia fără a greşi, cu date certe, prezentate de comisie în Parlamentul României în luna februarie 2003. Bine ar fi dacă domnul Dragnea şi Tăriceanu nu ar mai pierde timpul trimițând mesaje pe facebook şi să se ducă în Arhiva camerei Deputaților să intre în posesia vol.I şi II intitulat „Război total împotriva corupției în România“. În aceste volume, veți vedea modul în care corupția în România nu este generalizată. Corupția în Românie este „**falsificată**“ cu ajutorul chiar a unor personalități politice la vârful statului impuse de către unele directive ale UE. Ne întrebăm: ce mai face domnul fost ministru al justiției, Valeriu Stoica sau domnul prim ministru în perioada 1991-1992 care acum este europarlamentar şi care trăieşte „**în pace şi onoruri UE**“? Oare acestor oameni a căror nume apare în Raportul Comisiei pentru cercetarea Abuzurilor de ce doamna Kovesi păstrează o tăcere. Sau doamna judecător Negru Cristina care a fost împinsă la vârsta de 27 de ani ca doamna Kovesi să judece fără experiență un dosar care a dus pagube economiei româneşti la BIR? Unde sunt acum conducătorii Parchetului general de pe lângă Curtea Supremă de Justiție? Iar exemplele ar putea continua. Continuarea ar trebui să fie chiar cu domnul guvernator BNR Mugur Isărescu care după anul 2000 a închis ochii la toate abuzurile şi furtul avuției române. Oare de ce nu sunt chemați la bară ca inculpați avocații Arin Stănescu şi Călin Zamfirescu care au distrus averea şi lichiditățile BIR? Tot în această lucrare a comisiei pentru cercetarea abuzurilor este nominalizat şi ambasadorul Americii la Bucureşti - domnul Michael Guest, precum şi domnul Scheelle - ambasadorul UE la Bucureşti. Aceşti domni au făcut declarații „fulminante“ cu privire la fenomenul corupției bancare în România. Numai că aceste declarații fulminante s-au oprit când a fost vorba de personalități influente din UE şi America care au contribuit esențial la marile fraude făcute economiei româneşti precum Autostrada Bechtel pentru care românii au cheltuit peste 2 miliarde euro fără niciun rezultat.

Paradeală... paradeală... dar să ştim şi noi...

Am văzut recent unele explicații a unor oameni din justiție privind cele două cuvinte dragi procurorilor DNA: paradeală şi paradit. Aceste două neologisme nu sunt trecute în Constituție şi nici în legea de funcționare a DNA sau a legii Parchetelor Generale. Cei doi procurori de la DNA, Negulescu, Onea şi ceilalți, au dat o „importanță glumeață“ acestor două cuvinte. În realitate, aşa cum am precizat, paradeala sau paradit înseamnă distrugerea ființei umane care erau anchetați de majoritatea procurorilor DNA. DNA, după modelul de la Guantanamo, nu a făcut altceva decât să distrugă clasa politică, economică şi militară a României şi separe că au reuşit. Cetățenii României nu mai au orizont economic şi cultural decât dacă privesc la bogăția pe care o etalează unele țări din Europa care, adcă vor fi scuturate de o criză puternică, se va dovedi că vor fi foarte sărace. Numai că, cu toată paradeala la care este supusă România, România va renaşte precum „Pasărea Phoenix“ din cenuşa istoriei. În foarte puțin timp, în România se va naşte un nou „**Mihai Viteazu**“ sau „**Ştefan cel Mare**“ şi, de ce nu, un „**Vlad Țepeş**“. Aceşti conducători care vor fi adevărați naționalişti pentru țara lor, vor pune stavilă fenomenului distrugerii națiunii româneşti care un criminal politic în persoana lui Adrian Năstase a modificat art.135 din Constituție prin care interesele României au fost subordonate obiectivelor UE.

Unde sunt patrumii de miliarde de dolari la bilanțul anului 1990?

Un lucru pe care clasa politică şi toți românii trebuie să îl înțeleagă, motivul pentru care în prezent în România mai există salariu minim pe economie în proporție de 70% de doar 1900 lei. Sau cum este posibil ca în România bogată în tot ceea ce Dumnezeu a dat mai bun unei țări, de la ape, munți şi mări, să existe o pensie cu care actualul guvern social

(continuare în pagina 6)

Domnilor Judecători, NU UITAŢI!

(urmare din pagina 4)

Art. 22. Rolul judecătorului în aflarea adevărului

(1) Judecătorul soluționează litigiul conform regulilorde drept care îi sunt aplicabile.

(2) Judecătorul are îndatorirea să stăruie, prin toate mijloacele legale, pentru a preveni orice greşeală privind aflarea adevărului în cauză, pe baza stabilirii faptelor şi prin aplicarea corectă a legii, în scopul pronunțării unei hotărâri temeinice şi legale. În acest scop, cu privire la situația de fapt şi motivarea în drept pe care părțile le invocă, judecătorul este în drept să le ceară să prezinte explicații, oral sau în scris, să pună în dezbaterea acestora orice împrejurări de fapt sau de drept, chiar dacă nu sunt menționate în cerere sau în întâmpinare, să dispună administrarea probelor pe care le consideră necesare, precum şi alte măsuri prevăzute de lege, chiar dacă părțile se împotrivesc.

(3) Judecătorul poate dispune introducerea în cauză a altor persoane, în condițiile legii. Persoanele astfel introduse în cauză vor avea posibilitatea, după caz, de a renunța la judecată sau la dreptul pretins, de a achiesa la pretențiile reclamantului ori de a pune capăt procesului printr-o tranzacție.

(4) Judecătorul dă sau restabileşte calificarea juridică a actelor şi faptelor deduse judecății, chiar dacă părțile le-au dat o altă denumire. în acest caz judecătorul este obligat să pună în discuția părților calificarea juridică exactă.

(5) Cu toate acestea, judecătorul nu poate schimba denumirea sau temeiul juridic în cazul în care părțile, în virtutea unui acord expres privind drepturi de care, potrivit legii, pot dispune, au stabilit calificarea juridică şi motivele de drept asupra cărora au înțeles să limiteze dezbaterile, dacă astfel nu se încalcă drepturile sau interesele legitime ale altora.

(6) Judecătorul trebuie să se pronunțe asupra a tot ceea ce s-a cerut, fără însă a depăşi limitele învestirii, în afară de cazurile în care legea ar dispune altfel.

(7) Ori de câte ori legea îi rezervă judecătorului puterea de apreciere sau îi cere să țină seama de toate circumstanțele cauzei, judecătorul va ține seama, între altele, de principiile generale ale dreptului, de cerințele echității şi de buna-credință.

DUMITRU CÂRCENI

Procurorul DNA şi „paradeala... individului“

(urmare din pagina 5)

democrat se bucură că reprezintă ceva mai mult de 150 euro pe lună. Am spus pe lună, că doar acolo, un om care a muncit 30-40 ani sau care a muncit la CAP, a crescut animale pe marginea străzii, şi-a plătit datoriile către marile puteri, să aibă în prezent această pensie mizerabilă care se cheamă, după domnul Dragnea, pensie socială. Să trăiască domnul Dragnea şi doamna Olguța vasilescu cu pensia socială, după ce, timp de zeci de ani, populația României a trăit cu doar câteva ore pe zi emisiuni de televiziune, cu oprirea curentului electric cca 10 ore din 24 ore, iar exemplele ar putea continua. Şi când te gândeşti că la bilanțul din anul 1990 patrimoniul tuturor fabricilor şi uzinelor româneşti se ridica la patru mii de miliarde de dolari, în condițiile în care dolarul american era cotat de stat la 8 lei/dolar. Pe toate aceste bunuri au pus mâna „**hoardele de afacerişti**“ din UE, care au venit în România având în buzunar câteva sute sau mii de dolari. Numai că, statele, prin conducerile lor, au ştiut să-i îndrume şi să impună României vânzarea pe nimic a bunurilor pentru care ei au suferit foamea şi frigul.

Domnul Dragnea şi actuala foame a românilor

Este adevărat că actuala stângă face eforturi uriaşe să aline suferința majorității populației acordând cu zgârcenie măriri de pensie sau de salarii, în condițiile în care clasa politică conducătoare trăieşte în condiții de huzur, atât ei cât şi copiii lor. Am văzut la televizor explicația domnului preşedinte Dragnea pe posturile de televiziune în care ne „amețea“ că vom trăi mai bine peste 3 ani, în 2021. Domnul Dragnea ori este nebun de spânzurat ori este nebun de băgat la Socola. Cum este posibil să accepte cel puțin teoretic că pensia celor 6 milioane de pensionari se va tripla peste 3 ani? Nebunia este determinată de timp, pentru care domnia sa, pentru că s-a însurat acum, lăsându-şi fosta soață care nu mai corespundea dorințelor sale de „expansiune sexuală“, nu mai contează. Domnul Dragnea trăieşte povestea de dragoste ca la 30 de ani. Până când va ajunge domnia sa la 90 ani, în România vor muri generații de pensionari care nu au avut şansa să pună mâna pe vreo „pițipoancă“ de 30 ani. În aceste condiții, domnul preşedinte Dragnea, aşa cum spune proverbul românesc, „**lungeşte-mi Doamne boala**“, sau „**pică pară mălăiață în gura lu‘ Nătăfleață**“. Numai că, para-mălăiață a căzut în buzunarul domnului Dragnea. Numai că, pensia pensionarilor de toate gradele să se mărească peste 3 ani, reprezintă nu doar o „gogomănie“ ci un act criminal. Aceasta în condițiile în care, cei care au muncit şi au construit bunurile pe care bancherii şi afaceriştii din UE le-au cumpărat pe nimic, nu mai au timp de trăit. Probabil că domnul Dragnea, preocupat fiind de bugetul de la pensii, uită de cei 3 ani cât cetățenii pensionari vor mânca produse îndoielnice din UE care vor contribui esențial la distrugerea vieții lor. Domnul Dragnea trebuie să înțeleagă că nu este nemuritor. El trebuie să înțeleagă că esența social-democrației este să asigure majorității cetățenilor un nivel de trai nu decent, ci cel puțin omenesc de supraviețuire. Ori, prin minciuni şi promisiuni fără acoperire, cetățenii care au muncit şi au suferit pentru producerea acestor bunuri vor fi de mult „oale şi ulcele în pământ“. Dar despre acest subiect vom discuta în numerele viitoare.

DUMITRU CÂRCENAŞU

Nicolae Popa, secretar de stat la Justiţie, dă un răspuns ziarului „ca nuca în perete“

Domnul secretar de stat „băiat cuminte şi la propriu şi la figurat“, se pare că nu a citit sesizarea făcută de ziar conform Legii 544 în numele cititorilor. Altfel, nu l-ar fi calificat drept „memoriu“. Este adevărat că semnătura domnului secretar de stat este „pentru“, adică altcineva incompetent a dat un răspuns fără să citească chiar şi „apelativul memoriu“. În sesizarea făcută de ziar, precizam unele propuneri privind îmbunătăţirea „legilor justiţiei“, legi care sunt de câteva luni în discuţia publicului, clasei politice şi chiar a unor ambasade din România. Numai că ar trebui să „citească şi Grivei de la Ministerul Justiţiei“, dar aceste precizări să fie făcute pentru marele public, nu pentru „marii învăţaţi din Ministerul Justiţiei“. Aş aminti domnului secretar de stat faptul că în emisiunile domnului ministru al justiţiei, Tudorel Toader, la posturile de televiziune Antena 3 şi România TV, a precizat cu claritate necesitatea unor modificări legislative şi nu constituţionale cum eronat spune domnul secretar de stat. Una dintre propunerile făcute care într-adevăr poate face obiectul unor modificări constituţionale, ar fi cea care se referă la „juraţii“ care au existat chiar şi în perioada începuturilor comunismului de după război. Marile condamnări în procesele de după război au avut ca temei legal folosirea „asesorilor populari“ şi nu a curţilor cu juraţi, ca în America pe care domnul secretar de stat „aiuritor“ o invocă. În momentul când am făcut propunerea, am avut în vedere marile erori din ultimii 29 ani când judecătorii, începând cu omorârea lui Ceauşescu şi condamnările politice le-au săvârşit în numele justiţiei şi ale legii. Datorită acestor greşeli fundamentale făcute de judecători şi procurori în ultimii ani, cetăţenii sunt îndreptăţiţi să ceară ca imediat prin ordonanţă de guvern, aceşti juraţi să participe la desfăşurarea proceselor penale. Oare de ce au fost mai bune „protocoalele“ făcute de SRI şi Parchet şi sunt nocive măsuri legislative pentru ca judecătorii să nu mai „taie şi spânzura“, având protecţia legii inamovibilităţii. La pct.II domnul secretar de stat aruncă din nou „nuca mare a Ministerului justiţiei“ în peretele reprezentat de cetăţeanul din România atunci când face trimitere la faptul că „justiţie se realizează prin Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie“. Oare domnul secretar de stat consideră jurnaliştii nişte „tâmpiţi“ să nu înţeleagă cine este ICCJ? Într-una din propunerile făcute, făceam trimitere la „specializarea celor 40 de penitenciare din România“. Numai că domnul secretar de stat, de această dată chiar „aruncă cu piatra în baltă“ precizând unele legi din 2009 şi alţi ani privind executarea pedepselor şi a măsurilor private de libertate. Dacă aşa înţeleg unele persoane cu funcţii de răspundere din cadrul Ministerului Justiţiei, să răspundă calificat la măsurile deosebit de necesare în justiţia românească, atunci degeaba se străduieşte ministrul justiţiei, Tudorel Toader să îndrepte erori grave petrecute în justiţia românească. Aceasta în condiţiile în care toată lumea cunoaşte existenţa acestor erori şi protocoale, numai secretarii de stat şi consilierii lor nu cunosc ce se întâmplă în Ministerul Justiţiei. În concluzie, răspunsul dat de secretarul de stat, Nicolae Popa, reprezintă un „afront“ dat justiţiei româneşti şi legii 544 privind accesul liber la informaţii. De aceea, am considerat necesar să publicăm integral răspunsul domnului secretar de stat care ar trebui să fie cunoscut şi personal domnului ministru al justiţiei, să vadă şi domnia lui ce fel de specialişti are Ministerul Justiţiei care răspund la unele propuneri prin „Legea ferenda“. Sigur că 99% din cetăţeni beneficiari ai actului de justiţie nu cunosc limbajul domnului de la ministerul justiţiei. În aceste condiţii, aşteptăm de această dată ca sub semnătura secretarului de stat Nicolae Popa să primim un răspuns la problemele ridicate. Ceea ce reprezintă ciul lui Pepelea prin modificarea legii 304/2004 privind aşezarea apărării pe aceeaşi treaptă de egalitate cu acuzarea. Ori domnul secretar de stat face trimitere la „egalităţi de arme“, de parcă în justiţie, în procesele penale, procurorul se luptă până la sânge cu pistoale, rachete, tunuri şi chiar tancuri, iar avocatul stă cu mâinile la spate aşteptând gloanţele procurorului. Ori, acest lucru l-am sesizat privind necesitatea egalităţii între acuzare şi apărare în care procurorul nu trebuie să fie deasupra legii. De fapt, în nicio lege nu se precizează faptul că procurorul etse „mai cu moţ“ în faţa avocatului. Aceasta în condiţiile în care în prezent, atât acuzarea cât şi apărarea, se află la mâna unor tineri de ambele părţi care sunt departe de a cunoaşte principiile generale ale dreptului penal sau civil. Concluzia nosatră este cu privire la necesitatea unui nou răspuns având girul unor competenţi juridici de care acest minister deosebit de important în perioada actuală are nevoie. Altfel, dreptul şi noţiunea de dreptate în România se va împărţi de la Bruxelles şi nu din legile româneşti. Datorită acestui lucru, ţara românească va fi considerată ca ultima ţară din continentul african în care „lumina dreptului“ trebuie să vină de la nu ştim ce comisii de la Bruxelles, sau alte ţări şi ambasade din lume.

DUMITRU CÂRCENI

Către: Domnul Dumitru Boţilă

Director la Editura S.C. Group Media Star Market S.R.L. - Ziarul „Reflector argeşean“

Ref: Propuneri de modificare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală şi a sistemului penitenciar

Stimate Domnule BOȚILĂ,

În legătură cu memoriul adresat de către dumneavoastră Ministrului Justiției unde a fost înregistrat cu nr. 61.913/10.07.2018, vă comunicăm următoarele:

Prin memoriul transmis formulați o serie de propuneri de *lege ferenda.* Astfel, propuneți laborarea unui proiect de lege care să modifice sistemul procesual penal român în sensul în care actul de justiție să se realizeze prin intermediul curților cu jurați, şi nu conform sistemului actual în care justiția se realizează de către instanțele judecătoreşti stabilite de lege. De asemenea, propuneți ca sistemul penitenciar să cuprindă penitenciare destinate anumitor categorii de condamnați, în funcție de infracțiunile săvârşire (de exemplu, penitenciare specializate pentru persoanele care se află la primul conflict cu legea penală, pentru condamnații care săvârşesc infracțiuni de abuz în serviciu ori pentru persoanele condamnate care au avut calitatea de militar).

I. Referitor la prima propunere, precizăm faptul că, potrivit art. 126 din Constituția României, republicată, justiția se realizează prin înalta Curte de Casație şi Justiție şi prin celelalte instanțe judecătoreşti stabilite de lege. Prin urmare, în actualul cadru constituțional, nu poate fi avută în vedere o modificare legislativă în sensul propus de dumneavoastră în sensul introducerii juraților în actul înfăptuirii justiției.

III. Cu privire la cea de-a doua propunere a dumneavoastră, menționăm că executarea pedepselor privative de libertate cunoaşte individualizări în funcție de anumite criterii precum durata pedepsei privative de libertate ori persoana condamnatului. Recenta reformă a legislației penale şi procesual penale (respectiv Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală) a fost însoțită de o nouă abordare şi în ceea ce priveşte executarea pedepselor privative de libertate materializată prin Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor şi a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal şi Hotărârea de Guvern nr. 157/2016 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Legii nr. 254/2013 privind executarea pedepselor şi a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal. Astfel, individualizarea regimului de executare a pedepsei privative de libertate este realizată de comisia din penitenciar alcătuită din directorul penitenciarului, care este şi preşedintele comisiei, şeful serviciului sau biroului pentru aplicarea regimurilor şi şeful serviciului sau biroului educație ori şeful serviciului sau biroului asistență psihosocială. Regimurile de executare totalitatea regulilor, drepturilor, obligaţiilor,

(continuare în pagina 15)

O stafie circulă liber prin România - Legea offshore

Ziua şi scandalul

Am ajuns în situaţia în care, la nivel superior al organelor de stat din România, să asistăm la „ziua şi scandalul". Şi dacă scandalul ar fi pentru ca fiecare partid, ori personaj politic sau organizaţie neguvernamentală pornit din dorinţa de a „se bate" pentru impunerea propriei măsuri în vederea mai binelui cetăţenilor încă nu ar fi rău, dar motivele de scandal pornesc tocmai din substraturi opuse şi anume din proprii aroganţe, din dorinţa de a jefui acest popor şi, pentru câţiva arginţi în folos personal, să se vândă tot din ce a mai rămas nevândut încă şi a pustii acest teritoriu de vis, pe care însuşi Papa Ioan - Paul al doilea l-a supranumit ca „Grădină a Maicii Domnului". Încercăm acum, pentru exemplificare, să ne ocupăm de un asemenea motiv de scandal şi anume, Legea off-shore. L-am ascultat pe avocatul Prişciu (să fiu iertat dacă i-am pocit numele dar n-am reuşit, din dicţia moderatorului postului la care l-am auzit vorbind, şi i-am ascultat sfatul dat nu ştiu cui: „*Întreabă-l pe Iulian Iancu*". Nu mi-a fost greu, pentru că, cel puţin o dată pe lună întâlnindu-ne cu domnia sa la o şedinţă în cadrul Asociaţiei pendinte de Consiliul Mondial al Energiei. Nici nu a fost nevoie să-l întreb, domnia sa informând cu regularitate despre modificările legislative, atât primare, cât şi secundare din domeniul energie-mediu.

Să vorbim în cunoştinţă de cauză

Pentru a nu vorbi în abstract, mai înainte de orice să lămurim semantic tema despre care avem de gând să comentăm mizantropic în continuare. În limbaj comercial, termenul englezesc „*offshore*" (sau *off-shore*) se traduce în româneşte prin „extrateritorial" sau „în străinătate", „externalizat". (La fel, termenul englezesc *offshoring* «pe care nu cred că-l vom folosi în cele ce urmează» se traduce în româneşte prin „externalizare", adică în afara graniţelor ţării). Acest termen de externalizat a devenit larg întâlnit din '90 încoace şi cu sensul de scoatere din structura organizatorică a unei anumite structuri, a unei activităţi specifice. La rândul său, prin zonă off-shore se înţelege o ţară sau un teritoriu cu un regim de înlesniri fiscale, care, de obicei, limitează accesul la informaţiile despre operaţiunile financiare efectuate prin această zonă, motiv pentru care se consideră a fi un . Mai rămâne să lămurim şi noţiunea de „companie offshore". Aceasta este, la o explicaţie cât mai simplă, o societate înregistrată într-o ţară sau într-un teritoriu dependent al unei ţări cu legislaţie autonomă, dar care nu desfăşoară activităţi economice pe teritoriul respectiv, deci nu obţine profit în ţara unde a fost înregistrată, ci în afara graniţelor acelui stat. Principalele motive pentru care un *offshore* este profitabil sunt legate de optimizarea fiscală în mod legal, protejarea unor proprietăţi sau a unor bunuri, confidenţialitatea structurii acţionariatului şi accesul la pieţele financiare şi de investiţii din toată lumea. Sper ca prin aceste definiţii, odată explicate, să nu fii zăpăcit pe posibilul nostru cititor, dar vreau să mă confesez că, în ce mă priveşte, ceva nu-mi sună „cuşer" la ureche şi de aici marea mea neîncredere în toate aceste forme de activităţi şi de afaceri.

Dreptate până la capăt sau jugularea jafului din economia naţională

După o perioadă destul de lungă (iată că se apropie împlinirea a doi ani de când PSD/ALDE ne promiteau în campanie electorală că vor face dreptate până la capăt) Parlamentul s-a hotărât să ia, în fine, taurul de coarne şi să reglementeze problema redevenţelor, punând, într-un fel, capăt jafului din economia naţională practicat de societăţile multinaţionale cu largul concurs al multora din oamenii noştri politici luaţi câte unul sau în grupuri partinice. Numai că acest demers parlamentar a supărat nespus corporaţiile, făcându-i pe mulţi oameni politici să sară în sus, agitând şi opinia publică prin chemări panicarde: săriţi că „penalii" dau foc la ţară, alungă „specialiştii" din ţară şi lasă bogăţiile ţării ne exploatate pentru a cumpăra din afară cu costuri mult mai mari, sărăcind poporul! ... ş.a., ş.a. Legea off-shore a fost votată de majoritatea parlamentară seara târziu („noaptea ca hoţii"), după ce preşedintele Johanis (devenit, după cum se vede, contestator) o retrimisese în Parlament (pentru că, cel ce ar fi trebuit să fie mediator între stat şi societate se dovedeşte a fi mediator între stat şi corporaţiile străine. Corporaţii care, simţind că există un moment de trezire a celor ce păreau că-şi dorm somnul de adio, s-au pus, ca într-un cartel ucigaş, de acord să părăsească barca pe care navigaseră cu profituri uriaşe, neluaţi de nimeni la întrebări). Surprinzător, (surprinzător doar pentru cei care mai trăiesc încă în idealuri doctrinare), cei adunaţi în actuala opoziţie au decretat că această lege are efecte catastrofale (pentru cine, stimabililor?!), pentru că (auziţi şi, dacă mai puteţi, cruciţi-vă) prin legea adoptată România refuză să-şi doneze averea partenerilor euro-atlantici, rămânând astfel prizonierii importurilor de la, auziţi dumneavoastră, de la ruso-asiatici! Trădare, trădare au început să ţipe pârâţii liberali şi vânduţii userişti, pentru a cântă cacofonic pe partitura preşedintelui aflat în stare de război cu majoritatea parlamentară (ca să nu spun că în război cu interesele legitime ale României şi ale poporului ei). Reacţia obraznică a corporaţiilor străine, încurajată de susţinerea liberalilor aflaţi în opoziţie, îmi provoacă libertatea de a întreba (retoric, pentru că răspuns nu am de la cine aştepta) „unde mai este teoria strămoşilor liberali a dezvoltării prin noi înşine"? Legea adoptată nu are şanse să intre curând în aplicare. Preşedintele reclamagiu nu o va promulga, căutând noi şi noi motivaţii „constituţionale" pentru a o mai torpila. Şi când preşedintele acesta aservit corporaţiilor străine îşi va epuiza căile constituţionale dar şi pe cele stradale în dorinţa de a #rezista pentru a nu o promulga va intra în joc, fiţi siguri, Comisia europeană care va invoca (cum altfel?!) tratatele europene pentru a tranşa între pofta de îmbogăţire a multinaţionalelor şi aspiraţia de dezvoltare a naţiunii române. Şi, ia ghiciţi dumneavoastră, cine va apăra interesele României la arbitrajul de la Bruxelles? Mă şi miram să nu ştiţi: preşedintele, desigur, pentru că el reprezintă (conform Constituţiei) statul. Numai că, cel puţin în această privinţă, preşedintele, pentru a reprezenta statul, tot Constituţia o spune, trebuie să preia de la Guvern documentele pregătite, iar de la Parlament mandatul de legalitate a oricărei hotărâri sau măsură ce priveşte obligaţiile României ca stat. Că textul constituţional nu o spune aşa direct cum, în mod profan şi vulgar o înţelegem şi o spunem noi, mizantropii, nu-l scuteşte pe preşedintele Johanis de acuzaţia de blasfemie la adresa poporului şi de trădare a intereselor României ca stat suveran, independent, liber şi indivizibil. Încep, sperăm noi, să înţeleagă şi cei mai toleranţi români patrioţi de ce, atât Traian Băsescu, cât şi Johanis s-au şi se străduiesc, sprijiniţi de lingăi politici, ori de mafioţi interesaţi să transforme România în republică semiprezidenţială. Şi, dacă din punct de vedere constituţional nu se poate decât cu mari eforturi şi într-un viitor pe care personal nu-l văd prea apropiat, se încearcă, atunci, transformarea acestei stări pe cale judecătorească, ceea ce, iertat să fiu, dar tot lovitură de stat se cheamă, chit că aceasta n-ar deranja pe nimeni din jandarmii europeni şi euroatlantici care se tot înghesuie să ne dea sfaturi şi reguli dar şi note de bună purtare. Pentru că, vajnica străinătate preferă să discute cu un singur om în numele României, acest mod fiind mult mai lesnicios, mai ales când, după cum s-a demonstrat, omul ca individ şi implicit ca funcţie este mult mai uşor de cumpărat, de şantajat sau chiar de timorat.

Zbateri şi răzbateri

În atari situaţii, îl vedeţi dumneavoastră pe preşedintele Johanis apărând la Bruxelles legea off-shore elaborată de Parlamentul ţării (cel care, după propriile aprecieri prezidenţiale a introdus „dictatura majorităţii!) «!!!», lege cu care domnia sa s-a declarat din capul locului în dezacord şi pentru care încearcă orice tertip posibil pentru a nu o promulga? Aici şi în această situaţie daţi-mi libertatea să mă îndoiesc, nu numai de buna credită a preşedintelui Johanis, dar şi de propriul său interes care, a dovedit-o până acum, este mai aproape de voinţa străinilor decât a poporului în slujba căruia, cică, ser află prin vot şi prin soldă legală. Ce vor face corporaţiile care acum ne ameninţă cu bosumflarea? Nu este greu de bănuit pentru că „interesul poartă fesul"! Nu vor pleca, mirosul banilor fiindu-le mult mai plăcut decât aerul respirat cu nasul ridicat prea mult în vânt. Din păcate, la momentul actual nu ne mai permitem să le spunem să-şi vadă de treburile şi de interesele lor pe unde vor dar să ne lase pe noi în pace, având noi grijă de gospodărirea cu cap şi cu schepsis naţional a bogăţiilor ce ne sunt în proprietate. Şi spun că din păcate, pentru că noi, ţară cu specialişti de renume, noi care aveam, cu numai două-trei decenii în urmă, deschise şantiere pe multe meridiane şi paralele ale globului, şantiere de prospecţiuni şi perimetre de exploatare cu ştiinţă şi cu tehnică proprie, am ajuns acum să fim trataţi ca novici şi luaţi peste picior de orice neica nimeni (precum acel ministru maghiar impertinent şi lipsit de scrupule care ne sfătuia, fără perdea, să le lăsăm lor bogăţia de gaze din Marea Neagră pentru că noi, oricum, nu ştim ce să facem cu ele şi cum să le exploatăm...). Dar, pe fond, ce-i deranjează pe cei care azi se arată şi obraznici şi bosumflaţi? Îi deranjează faptul că nu mai pot scoate din ţară, pe nimica, miliardele de metri cubi de gaze aflate în apele teritoriale româneşti din Marea Neagră. Legea nou adoptată în Parlament, care i-a/le-a pus pe jar şi i-a scos din pepeni pe preşedinte şi partidele din opoziţie (unele din nepricepere/prostie, altele din obligaţii impuse de solde) răstoarnă balanţa beneficiilor în favoarea României. Asta este „obiectiva" nemulţumire. Păi cum îşi permite această ţară aflată sub embargoul MCV-ului să-şi ia nasul la purtare şi să aibă pretenţie de know-how şi de chiverniseală în propriul interes strategic şi naţional? Legea offshore adoptată reglementează regimul exploatărilor de gaze din Marea Neagră, nu numai cele concesionate către Exxon Mobil – Petrom, Black Sea Oil&Gas şi Luk Oil – Romgaz, dar şi cele din perimetrele viitoare care vor fi scoase la licitaţie. În plus, noua lege creşte cu mult sarcina fiscală a companiilor, mai precis reprezentanţii actualei coaliţii de guvernare au făcut un calcul pe predictibilitate în colectarea veniturilor în funcţie de economia geopolitică. Prin prevederile legii, Statul nu impozitează un gaz mai ieftin de 45 de lei/MWh, exceptând redevenţa colectată, însă impozitează din ce în ce mai mult un gaz care se vinde la peste 85 de lei. Pragurile reprezintă o cotă suplimentară de impozit, pe lângă cele 30%, pe fiecare palier de preţ. Legea offshore aduce şi o deductibilitate a investiţiilor în limita a 60% din veniturile suplimentare, adică firmele vor compensa două treimi din investiţiile făcute, dar în timp, nu totul deodată. De ce toate acestea? Pentru că, practic, statul a vrut să se asigure că, indiferent de cotaţiile de preţ, va colecta consistent şi pe termen lung de la concesionari. Mărturisesc, cu tristeţe, că sunt sceptic în ce priveşte reuşita aplicării acestei forme a legii. Presiunile externe, dar (ce ciudat?!, dacă n-am cunoaşte mârşăviile de zi cu zi din politica şi din economia din România) şi interne vor obliga Parlamentul la modificări (la sluţiri) de substanţă în avantajul prăduitorilor. Deja în anumite părţi ale coaliţiei de la putere se aud mici mârâituri! Dar, măcar s-a încercat şi, să sperăm, asta să însemne măcar un semnal de alarmă şi o speranţă că nu mai este mult până când naţia se va trezi. Atâta doar, să nu fie prea târziu!...

VICTOR VERNESCU

Obedienţa clasei politice româneşti a dus la distrugerea identităţii naţionale

Cum şi cine a înfiinţat Uniunea Europeană şi cum a ajuns România o ţară de rangul II?

Rădăcinile Uniunii Europene se pierd în negura îndepărtatelor vremuri ale Războiului rece instituit după terminarea celui de-al doilea război mondial. Împărţirea sferelor de influenţă între America şi Rusia a constituit cea mai mare nenorocire pentru România. America, „şi-a tras partea leului“, deşi suferinţa cea mai mare şi efortul a fost făcută de URSS care a plătit cu peste 20 milioane de morţi. Maşina economică americană în fruntea căreia se aflau evreii, primul lucru care l-au făcut a fost acela de a-şi investi „dolarii“ devenit moneda forte pentru toate ţările de pe glob. Istoric, americanii au înfiinţat în Germania ţară distrusă în proporţie de 80% de război, „comunitatea cărbunelui şi oţelului“. Americanii au fost cei care au înfiinţat „Planul Marschall“ prin care America investea în Germania sume uriaşe de dolari, având în vedere distrugerea conducerii statului german după Hitler. Dacă Anglia şi-a păstrat conducerea prin Instituţia Regalităţii iar Franţa şi-a păstrat conducerea republicană datorită rezistenţei generalului D. Gaulle, care imediat după război i-a împins afară pe americani respectând suveranitatea câştigată după revoluţia franceză, stabilind respectarea declaraţiilor drepturilor omului şi ale cetăţeanului din 26 august 1789, ceea ce se întâmplă şi în prezent. După cum se poate observa, cele 15 state fondatoare ale UE au stabilit între ele relaţii corecte ca de la egal la egal. Aşa cum prezentăm în continuare, principiile pentru care au semnat cele 15 state sunt în prezent „distorsionate“ de actuala conducere a UE. Sigur este că această distorsiune s-a datorat influenţei Germaniei actuale care datorită principiilor nemţeşti trebuie să conducă celelalte state din Europa şi din lume, conform propriilor sale interese. Germania a fost cea care în final a determinat ieşirea Angliei din UE datorită faptului că în politica mondială doi parteneri puternici niciodată nu se vor înţelege. Am citit cu atenţie dispoziţiile comune prezentate la Titlul I care precizau în anul 2009 faptul că „deciziile se iau cu respectarea deplină a principiului transparenţei şi cât mai aproape de cetăţeni“. Numai că, cetăţenii români trebuie să înţelegă faptul că Uniunea Europeană s-a îndepărtat esenţial de aceste principii. Prin ce? În prezent, Uniunea Europeană este condusă în mod stalinist după principiile lui Stalin şi Hitler, respectiv aşa cum prevedeau directivele staliniste ale anului 1947. Este de neînţeles cum clasa politică românească şi cetăţenii români din Europa şi nu numai, nu înţeleg greşeala majoră privind suveranitatea statului român prin acceptarea impunerii ca România să fie condusă prin „Directive Europene“. Oare aşa au hotărât cele 15 state? Răspunsul este NU. Acest lucru este dovedit de prezentarea articolelor 4, 5, 6, 7 şi 8 pe care le vom da publicităţii în numărul viitor. Este de neînţeles obedienţa clasei politice româneşti care a început cu trădarea lui Adrian Năstase care a vândut pe nimic bogăţia cea mai de preţ a statului român, petrolul. A modificat în esenţă unele articole din legea fundamentală Constituţia. Sigur că Adrian Năstase va fi blestemat de poporul român pentru obedienţa şi interesele sale personale în aservirea ecnomiei şi politicii româneşti marilor concerne internaţionale din UE. În numărul viitor vom prezenta Titlul II „Dispoziţiile privind principiile democratice“. Veţi vedea modul criminal în care conducerea actuală a UE se comportă faţă de România în speţă avem în vedere cei 12 ambasadori ai ţărilor fondatoare care depăşindu-şi atribuţiunile au luat atitudine împotriva Guvernului şi Statului indiferent de orientarea politică de stânga sau de dreapta.

D. BOŢILĂ

PREAMBUL

Maiestatea sa Regele Belgienilor, Maiestatea Sa Regina Danemarcei, Preşedintele Republicii Federale Germania, Preşedintele Republicii Elene, Maiestatea Sa Regele Spaniei, Preşedintele Republicii Franceze, Preşedintele Irlandei, Preşedintele Republicii Italiene, Alteţa Sa Regală Marele Duce De Luxemburg, Maiestatea Sa Regina Ţărilor De Jos, Preşedintele Republicii Portugheze, Maiestatea Sa Regina Regatului Unit Al Marii Britanii ŞI Irlandei De Nord,

DECIŞI să parcurgă o nouă etapă în procesul de integrare europeană iniţiat prin constituirea Comunităţilor Europene,

INSPIRÂNDU-SE din moştenirea culturală, religioasă şi umanistă a Europei, din care s-au dezvoltat valorile universale care constituie drepturile inviolabile şi inalienabile ale persoanei, precum şi libertatea, democraţia, egalitatea şi statul de drept,

REAMINTIND importanţa istorică a sfârşitului divizării continentului european şi necesitatea stabilirii unor baze solide pentru arhitectura Europei viitoare,

CONFIRMÂND ataşamentul lor faţă de principiile libertăţii, democraţiei şi respectării drepturilor omului şi libertăţilor fundamentale, precum şi ale statului de drept,

CONFIRMÂND ataşamentul lor faţă de drepturile sociale fundamentale definite în Carta socială europeană, semnată la Torino, la 18 octombrie 1961, şi în Carta comunitară a drepturilor sociale fundamentale ale lucrătorilor din 1989,

HOTĂRÂŢI să întărească solidaritatea dintre popoarele lor, respectând totodată |storia, cultura şi tradiţiile acestora,

HOTĂRÂŢI să consolideze caracterul democratic şi eficacitatea funcţionării instituţiilor, pentru a le permite acestora să-şi îndeplinească mai bine, într-un cadru instituţional unic, misiunile care le sunt încredinţate,

HOTĂRÂŢI să-şi consolideze economiile naţionale, să asigure convergenţa acestora, precum şi să stabilească o uniune economică şi monetară care presupune, conform dispoziţiilor prezentului tratat şi ale Tratatului privind funcţionarea Uniunii Europene, o monedă unică şi stabilă,

DECIŞI să promoveze progresul economic şi social al popoarelor lor, ţinând seama de principiul dezvoltării durabile şi în cadrul realizării pieţei interne, al consolidării coeziunii şi protecţiei mediului, precum şi să pună în aplicare politici care asigură progrese concomitente în domeniul integrării economice şi în celelalte domenii,

HOTĂRÂŢI să instituie o cetăţenie comună pentru resortisanţii ţărilor lor,

HOTĂRÂŢI să pună în aplicare o politică externă şi de securitate comună, inclusiv definirea treptată a unei politici de apărare comune, care ar putea conduce la o apărare comună, în conformitate cu dispoziţiile articolului 42, consolidând astfel identitatea Europei şi independenţa acesteia în vederea promovării păcii, securităţii şi progresului în Europa şi în întreaga lume,

HOTĂRÂŢI să faciliteze libera circulaţie a persoanelor, asigurând totodată siguranţa şi securitatea popoarelor lor, prin instaurarea unui spaţiu de libertate, securitate şi justiţie în conformitate cu dispoziţiile prezentului tratat şi ale Tratatului privind funcţionarea Uniunii Europene,

HOTĂRÂŢI să continue procesul de creare a unei uniuni din ce în ce mai strânse între popoarele Europei, în care deciziile să fie luate cât mai aproape posibil de cetăţeni, în conformitate cu principiul subsidiarităţii,

ÎN PERSPECTIVA etapelor următoare care vor trebui parcurse pentru ca integrarea europeană să progreseze, AU DECIS să instituie o Uniune Europeană.

Cartea Generalului Străinu „AGENDA SECRETĂ - Ce ne ascund Conducătorii Lumii?!?“ o analiză pertinentă privind viitorul omenirii

Sistemul educaţional tradiţional plasează începutul Istoriei Omenirii cu circa 8.000 de ani în urmă. Religia sau ceea ce a înţeles Omul din Scripturi ne învaţă că Omenirea s-a născut cu circa 6.000 de ani în urmă şi de atunci şi până în prezent se zbate cu neputinţă pentru a afla răspunsurile la două arzătoare întrebări: Omul nu ştie cine este sau de unde vine?!?! şi Cu atât mai puţin, care este scopul său în viaţă?!?! Pe lângă aceste întrebări deja clasice, mai sunt şi altele la care nicio ştiinţă nu poate oferi răspunsuri, care să fie cât de cât satisfăcătoare. Toate religiile lumii - cele mai importante fiind creştinismul, budismul şi islamismul - par să promoveze o poveste similară. Cu toate acestea, religia a fost folosită pe post de tehnică de manipulare, menţinere în obscurantism şi prostire a întregii Umanităţi. Cine doreşte ca Omenirea să nu afle adevărul şi de ce?!?! Cercetătorii susţin tot mai mult ipoteza existenţei unei civilizaţii primordiale, care este responsabilă cu similitudinile şi paralelele din domeniul social, cultural, al religiilor şi al limbilor pe care le vorbim.

Au fost descoperite obiceiuri şi tradiţii comune între civilizaţii care în aparenţă nu au intrat în contact: există similitudini între culturile din India, cea mayaşă şi cele europene. Charles Berlitz, autorul cărţii „Al Optulea Continent, Leagănul Tuturor Civilizaţiilor“, susţine că o civilizaţie primordială a fost diseminată în întreaga lume.

Civilizaţia megalitică a Maltei seamănă izbitor de mult cu cea incaşă. Construcţii asemănătoare cu cele de la Stone-henge (Anglia) sunt întâlnite în America de Nord.

Paleontologul Manşon Valentine a studiat vestigiile unei civilizaţii misterioase care a fost descoperite în zona din Oceanul Atlantic, numită Triunghiul Bermudelor. El a fost printre primii cercetători care a observat similitudini între civilizaţiile care au populat America Centrală, Malta, China, Mongolia şi Egipt. În toate aceste zone exista o religie monoteistă, solară, a pietrei drepte. Toate piramidele de pe suprafaţa globului au o legătură directă cu Soarele. Omenirea este condusă după 3 principii care reuşesc să evite un „război al stelelor“, o catastrofă, în această fază a dezvoltării sale:

1. Agenţi secreţi caută să descopere şi să descifreze potenţialul tehnologic al extraterestrilor şi atragerea acestui potenţial în ţările pe care agenţii le reprezintă. Nimeni nu doreşte ca reprezentanţii altor ţări să intre în posesia acestor tehnologii avansate;

2. Dacă o mare figură politică sau Papa ar ieşi să facă astfel de anunţuri legate de astfel de tehnologii, unele deja existente şi depozitate în seifuri, s-ar produce o anarhie politică, economică şi chiar religioasă în întreaga lume. Sunt temeri - poate doar temeri ale celor de la butoane -că populaţia ar fi de necontrolat;

3. În problema fiinţelor de pe alte planete, fundamentaliştii religioşi consideră că extratereştrii sunt unelte ale Satanei sau nu recunosc posibilitatea existenţei lor. La jumătatea anilor ‘50 ai secolului trecut, a fost detectat pe orbită, în jurul Terrei, un obiect misterios care a fost numit „Cavalerul Negru“. Conform agenţiilor spaţiale, acest corp transmite semnale radio. În anul 1960, revista Time a publicat un articol în care se spunea că un satelit de culoare neagră se deplasează deasupra capetelor noastre. Americanii au crezut că este vorba despre un satelit rusesc de spionaj. Au realizat, câţiva ani mai târziu, că lucrurile nu stau asa. În anul 1964, americanii au declarat că nu poate fi vorba despre un satelit artificial. La acel moment, satelitul se afla în orbita polară retrogradă a Pământului, or, ruşii dar nici măcar americanii nu dispuneau de o tehnologie atât de performantă, pentru a lansa un satelit cu o astfel de traiectorie. Mai târziu, în anii următori, unele emisii radio ciudate au fost semnalate în zona Golfului Mexic, NASA fiind chiar nevoită să-şi mute instalaţiile de supraveghere radar din programul Apollo, din cauza interferenţelor pe alte poziţii mai în interiorul continentului american. NASA şi celelalte agenţii spaţiale au păstrat secretul despre acest obiect misterios şi nu au dat explicaţii, cu privire la natura acestuia. Satelitul transmite mesaje care au fost captate de mai mulţi specialişti şi Centre de radioascultare din întreaga lume. Din păcate, mesajele sunt într-un limbaj care nu a putut fi decriptat. Misteriosul satelit îşi schimbă altitudinea orbitală în mod frecvent. A fost observat la 600 de kilometri altitudine, dar şi la 900 de kilometri. A fost evaluată greutatea acestui obiect misterios şi s-a estimat că are peste 15 tone. Ceea ce a trezit interesul specialiştilor este faptul că are un caracter ciudat, este invizibil observaţiilor optice, iar orbita sa este una inedită. Specialiştii îl consideră un adevărat monstru venit din altă lume. Se afirmă de către unii cercetători că acest satelit este de 13.000 de ani pe orbita Pământului. Specialiştii nu au dat un răspuns cu privire la originea satelitului şi la rolul acestuia. Poate că acest obiect spaţial numit „Cavalerul Negru“ are rolul de a ne observa şi de a trimite mai departe unor extratereştri informaţiile pe care le-a cules despre noi, Pământenii. În anul 1973, americanii lansau misiunea cosmică Skylab 3. Cei trei astronauţi au reuşit să facă fotografii ale unui alt corp misterios, pe care l-au numit „Satelitul Roşu“. În comunicarea pe care au avut-o cu baza, cei trei descriau obiectul ca fiind unul de dimensiuni foarte mari, strălucitor, de culoare roşie. Obiectul misterios era cu mult mai strălucitor decât planeta Jupiter şi astronauţii l-au putut observa preţ de câteva ore. Obiectul nu a putut fi detectat de către specialiştii de pe Pământ. „Satelitul Roşu“ este al doilea caz legat de o astfel de apariţie, după „Cavalerul Negru“.

Luptele armate române din Transilvania, pentru înfrângerea marilor unităţi ungureşti ale lui Bela Kun. Perioada 16 aprilie-1 mai 1919

Este demn de ştiut modul în care populaţia de origine română din Transilvania, care era înrolată ca militari în armata austro-ungară cu foarte mulţi ani înainte de declanşarea Primului Război Mondial. Acest prim război mondial, a fost dus cu toate consecinţele şi forţele umane şi materiale, de către cele două principate române din care făceau parte Moldova, Muntenia, Dobrogea Bucovina, Caraş-Severin, Oltenia. Nu întâmplător, la primul război mondial au participat şi unele unităţi ale Regatului Sârb. Toate, ca urmare a faptului că exista o comuniune între Bantul românesc care ţinea până la Timişoara şi populaţia de dincolo de Dunăre care recent a fost recunoscută de Guvernul şi Parlamentul sârb de la Belgrad. Din documentele prezentate de Revista DACORomania, în Transilvania existau cca. 1 milion de ofiţeri şi soldaţi din numărul populaţiei transilvănene. Românii reprezentau aproape 53% din armata austro-ungară, ungurii 28%, germanii 9,44% şi alţii până la 100%. De ştiut este faptul că împăratul a avut în vedere să trimită o parte din trupele din Transilvania în războiul pe care Germania şi Austro-Ungară îl desfăşurau pe fronturile din Galiţia. În aceste condiţii, putem spune că primul război mondial a fost dus până la victoria finală de către unităţile combatante româneşti şi a celorlalte state aliate precum: Rusia, Franţa, Anglia, Serbia şi Italia. Spre sfârşitul războiului, în mod clandestin la început, în transilvania s-au organizat *„gărzile naţionale"*. Aceste gărzi au fost organizate de Consiliul Naţional Român având în frunte *„un Senat militar"*. În cadrul revisteu DACOROMANIA, sunt prezentate aportul acestui Consiliu Naţional Român în care au luptat peste 100 mii soldaţi şi ofiţeri transilvăneni care, ori aud ezertat din armata austro-ungară, ori au trecut de bună voie de partea armatei regatului României. De aceea, am ţinut să prezint materialul din revista DACOROMANIA în care am dorit să arătăm faptul privind puterea militară a armatei române care timp de 6 luni a staţionat şi a cucerit Budapesta dar şi unele trupe care au pus stăpânire chiar pe oraşul Viena. De aceea, credem că materialele prezentate în revista DACOROMANIA reprezintă un bogat material istoric care trebuie ştiut acum, în an de Centenar.

CONCLUZIILE SUNT SEMNATE DE COL.(R) D. BOŢILĂ

1. Ofensiva armatei române spre Tisa (16 aprilie -1 mai 1919)

La 26.02.1919, Conferinţa de Pace de la Paris a aprobat un raport al Consiliului Superior de Război ce stabilea un nou spaţiu de delimitare între forţele militare româneşti din Transilvania şi cele ungare. Trupele ungare trebuiau să se retragă la vest de o zonă neutră stabilită de-a lungul căii ferate Satu Mare, Oradea, Salonta, Arad. Trupele române urmau să |înainteze până la această zonă neutră. Guvernul maghiar respinge această decizie şi demisionează. Pe 21.03.1919 este proclamată Republica Sovietică Ungară sub conducerea comunistului extremist Bela Kun (un evreu maghiarizat născut în Cehu Silvaniei). Şi acesta respinge categoric retragerea trupelor ungureşti din vestul Transilvaniei, de pe vechea linie pe demarcaţie. Pe 14 aprilie Regele şi Guvernul României decid să înainteze pe noua linie de demarcaţie stabilită de onferinţa de Pace. Un milion şi jumătate de români aşteptau să scape de persecuţiile şi umilinţele la care erau supuşi de armata maghiară şi localnici maghiari fanatici. Ca urmare, în dimineaţa zilei de 16.04.1919, Armata Română din Transilvania, aflată sub comanda generalului Gheorghe Mărdărescu, trece la ofensivă spre vest. Adoptă un dispozitiv de luptă ofensiv, având în eşalonul întâi două grupări de forţe de valoare corp de armată iar în rezervă două divizii. Grupul de Nord, comandat de generalul Traian Moşoiu, trece la ofensivă în fâşia cuprinsă între munţii Gutâi şi Oaş la dreapta iar la stânga râul Crişul Repede, concentrându-şi forţele pe direcţiile Zalău, Cărei şi Ciucea, Oradea. Grupul de Sud, comandat de generalul Gh. Dabija, trece la ofensivă pentru respingerea unităţilor maghiare de pe direcţiile: Beiuş, Salonta; Hălmagiu, Ineu şi Deva, Arad. În 6 zile, s-au nimicit rezistenţele inamice înaintându-se, prin luptă, între 80-120 km pe direcţiile de ofensivă. Din considerente strategice, pentru a avea un aliniament puternic de apărare, Regele Ferdinand ordonă continuarea ofensivei dincolo de linia de demarcaţie. În următoarele 9 zile, prin luptă, toate diviziile româneşti cuceresc malul stâng al râului Tisa, de la graniţa cu Slovacia până la confluenţa acestuia cu Mureşul, pe un front cu lăţimea de 290 km. Românii ardeleni au luptat, începând cu aprilie 1919, în diviziile 16 şi 18 ardelene care s-au aflat, până la sfârşitul războiului, în linia întâi şi în diviziile 20 şi 21 ardelene aflate în rezerva armatei până la ofensiva de pe Tisa. D.16 Ardeleană comandată de Gl. Al. Hanzu era formată din voluntari din judeţele Bistriţa-Năsăud şi Cluj. D.18 Ardeleană, comandată de Gl. Dănila Papp, cuprindea voluntari din judeţul Alba (marea majoritate), judeul Hunedoara şi sudul judeţului Cluj. D. 18 Ardeleană, care a luptat tot timpul în Grupul de Forţe Sud, avea în iulie 14.300 de ofiţeri şi soldaţi iar D. 16 Ardeleană, din Grupul de Forţe Nord, avea 13.700 ofiţeri şi soldaţi. Aceste două divizii au avut cele mai mari efective şi au fost cel mai bine dotate cu armament. Marea majoritate a soldaţilor şi ofiţerilor ardeleni aveau o experienţă de 4 ani de război iar moralul şi dorinţa de a lupta până la victorie erau la cea mai înaltă cotă. Din cei 100.000 de ofiţeri şi soldaţi ai Armatei de Transilvania, românii ardeleni au ajuns la aproape 50% din efective. Timp de 80 de zile, până la 20 iulie 1919, frontul a fost fixat pe Tisa purtându-se lupte sporadice, la nivel companie-batalion, pentru apărarea sau cucerirea principalelor treceri permanente peste cursul de apă.

2. Bătălia Tisei (20-26 iulie 1919)

Încurajat de succesele obţinute în luptele cu cehoslovacii, pe 20.07.1919, Bela Kun, ştiind de noile frontiere stabilite între Ungaria şi ţările vecine, ia decizia să treacă la atac, cu 70.000 de soldaţi, pe frontul românesc de la Tisa. Obiectivul politico-militar al guvernului ungar: dezvoltarea ofensivei spre est, cu majoritatea forţelor pe direcţia Szolnok, Oradea şi cu parte din forţe pe direcţiile Tokay, Carei şi Csangrad, Ineu; cucerirea şi ocuparea actualei câmpii de vest a României; realizarea joncţiunii cu trupele bolşevice ale lui Lenin, ce acţionau în nord-vestul Ucrainei; punerea ţărilor Antantei în faţa faptului împlinit şi renegocierea frontierei de est. Comandantul Armatei de Transilvania era informat despre intenţiile ofensive ale armatei ungare. Cele două Grupări de Forţe, din eşalonul întâi, aveau fiecare câte 25.000 de soldaţi şi ofiţeri. Nou constituitul Grup de Manevră condus de generalul Traian Moşoiu, în eşalonul doi, avea48.000 de militari între care şi diviziile ardelene 20 şi 21. Timp de 7 zile, începând cu 20 iulie, greul luptei l-au dus diviziile 16 şi 18 ardelene, aflate în eşalonul întâi, pe malul stâng al Tisei. Acestea, prin lupte grele, au îngreunat atacul diviziilor ungare pe cele trei direcţii şi au limitat pătrunderea în adâncime, asigurând aliniamentele de contraatac pentru diviziile din eşalonul doi.

Până pe 23 iulie, la Szolnok, armata ungară cu trei divizii, a reuşit să treacă de Tisa pe un front de 40 km şi o adâncime de 25 km. Pe 24 iulie, Gp. De Manevră TRAIAN MOŞOIU, execută impecabil, o puternică contralovitură pe flancul stâng al diviziilor ungare din capul de pod şi, în următoarele două zile, inamicul este nimicit şi alungat dincolo de Tisa. La Tokay şi Csongrad, pătrunderile de la est de Tisa sunt lichidate prin contraatacurile eşaloanelor doi ale Grupărilor Nord şi Sud.

3. Trecerea Tisei şi ocuparea Budapestei (30.07 -04.08.1919)

Armata de Transilvania îşi regrupează dispozitivul de luptă, pe malul stâng al Tisei, cu cele trei Grupări de Forţe în eşalonul întâi şi o divizie în eşalonul doi. Eşalonul întâi cuprindea 9 divizii infanterie (din care 4 ardelene: 16,18,20 şi 21) şi una de cavalerie. Pe 31 iulie se trece la ofensivă la vest de Tisa şi, în 3 zile, sunt nimicite toate rezistenţele pe o adâncime de 30-40 km. Din 2 august armata maghiară începe să se dezintegreze. Generalul Mărdărescu ordonă marşul în forţă spre Budapesta. Pe 3 august, după îndeplinirea misiunilor de luptă primite, generalul Rusescu, din proprie iniţiativă, pătrunde cu o parte din Bg. 4 cavalerie (400 călăreţi şi 2 tunuri) în Budapesta. Pe 4 august, comandantul Armatei de Transilvania intra în Budapesta cu o divizie de infanterie. O divizie de cavalerie încercuieşte Budapesta dinspre vest. În următoarele 4 zile generalul Moşoiu ocupă jumătatea de sud a Ungariei între Tisa şi Dunăre iar generalul Holban jumătatea de nord până la graniţa cu Cehoslovacia. În doar 5 zile de lupte (31.07-04.08) armata română nimiceşte în totalitate trupele ungare şi ocupă capitala, capturând 6 divizii cu peste 40.000 de soldaţi, 350 de tunuri, 332 mitraliere şi 87 avioane. Trupele române rămân în Budapesta până pe 14 noiembrie 1919 când începe evacuarea eşalonată, în decurs de 4 luni, a tuturor efectivelor militare de pe teritoriul ungar. Bela Kun a fugit pe 1 august la Viena iar de aici la Moscova unde, în 1938, a fost executat de Stalin. Pierderile noastre în Războiul romăno-ungar, din 1919, au fost de 188 ofiţeri şi 11.500 soldaţi, din care morţi 69 ofiţeri şi 3.600 de soldaţi.

PRELUAT DIN REVISTA DACOROMANIA, FUNDAŢIA ALBA IULIA 1918, COL. (R) ŞTEFAN RUS

MONUMENTE ALE EROILOR DIN PRIMUL RĂZBOI MONDIAL

Monumentele sunt o recunoştinţă naţională, simboluri ale trecutului plin de glorie şi de iubire patriotică, concretizând cultul şi adoraţia generaţiilor viitoare pentru eroismul necondiţionat şi dorul de libertate al înaintaşilor. Ele constituie una dintre bogăţiile spirituale de valoare inestimabilă a poporului român. Marele istoric Nicolae Iorga afirma că „Monumentele sunt istoria vie a neamului". O apreciere deosebită în acest sens o întâlnim şi în gândirea lui Octavian Tăzlăuanu care spunea: „Cultura unui popor se poate aprecia şi după felul cum îşi ştie a sărbători oamenii mari şi după felul cum le înveşniceşte amintirea. Cultul înaintaşilor mai înseamnă o conştiinţă superioară şi continuitate în muncă. Noi nu prea am avut vreme să ne gândim la crearea unei tradiţii mai însemnate. Abia veacul al XX - lea începe să fie mai făgăduitor pentru eternizarea figurilor mari, ce au răsărit şi răsar din poporul nostru." La noi în ţară, această acţiune de a ridica monumente de interes istoric a cunoscut o mare dezvoltare după făurirea României Mari, întru cinstirea jertfelor date de oştirea română în Marele Război pentru Reîntregirea Neamului. În toate oraşele şi satele noastre s-au ridicat monumente ce au menirea să evoke şi să glorifice bărbăţia, vitejia şi spiritul de jertfă dovedite de ostaşii români pentru apărarea gliei, a libertăţii, unităţii naţionale.

CRUCEA DE PE VALEA OLTULUI RIDICATĂ ÎN MEMORIA GENERALULUI EROU DAVID PRAPORGESCU

În şiragul bunurilor cultural-naţionale, prin valoarea sa istorică şi documentară, se înscrie şi crucea eroului de la COŢI, de pe VALEA OLTULUI, închinată generalului David Praporgescu, căruia i se încredinţase la 18 septembrie 1916, comanda Corpului 1 Armată. S-a angajat în marea misiune de stăvilire a ascensiunii rapide a Corpului Alpin German, reuşind ca în zilele de 13/26 septembrie să ajungă pe înălţimile de la vest de localităţile BOIŢA şi CÂINENI. Pornind în misiunea încredinţată de a inspecta, cerceta, tot frontul în zona Munţilor Coţi, un glonţ duşman i-a curmat viaţa, în ziua de 30 septembrie. În anul 1924, Societatea „Mormintele eroilor căzuţi în război", filiala Argeş, a hotărât ridicarea unei cruci monumentale pe locul unde a căzut generalul David Praporgescu. Prin adresa numărul 1004/1924, Prefectura de Argeş făcea cunoscut faptul ca, întrucât muntele COŢI aparţine comunei CÂINENI, judeţul ARGEŞ, crucea trebuia trimisă acolo. Şeful Serviciului de execuţie al Societăţii „Mormintele eroilor Argeş", căpitanul Berda, a constatat că, date fiind condiţiile de relief, transportul acestui monument ar întâmpina mari greutăţi. În raport, acesta prezenta şi situaţia satului CÂINENI: „satul în întregime este distrus după urmarea bombardamentului ce a avut loc şi a luptelor grele ce au fost susţinute de unităţile ce au fost sub comanda *neuitatului* erou". Constatările tehnice prezentate şi dorinţa localnicilor şi autorităţilor, în frunte cu deputatul Mocanu, învăţător al comunei, au dus la concluzia ca monumental să fie ridicat în mijlocul comunei, „pe pârâul satului, ce izvorăşte din poalele COŢILOR şi străbate toată regiunea, pe unde bravele trupe de sub comanda *Eroului General* au luptat cu îndârjire, sacrificându-se pe altarul patriei, odată cu comandantul lor". Locuitorii se obligau să contribuie cu sume băneşti, pe lângă suma oferită de comitetul organizator, repartizată în vederea construirii monumentului, în aşa fel încât să-i dea măreţia impusă de virtuţile frontului. „Însufleţiţi de dragostea şi datoria către patrie, recunoscători celor ce prin jertfa lor au făurit pentru totdeauna hotarele României Mari, locuitori ai ţinutului CÂINENILOR, într-un glas şi un suflet cer *Crucea Sfântă a Eroului General Praporgescu, ca pioasă recunoştinţă şi veşnică amintire, să fie amplasată în mijlocul lor, în satul CÂINENI, care a primit toate obuzele nemiloase, care şi-a găsit ţinta în căpetenia oastei, în hotarul CAINENILOR, COJI"*. Secretarul Societăţii „Mormintele Eroilor", filiala Argeş, îşi încheia raportul înaintat în iulie 1924 Comitetului Central al Societăţii „Mormintele Eroilor" căzuţi în război cu următoarea concluzie: „Monumentul eroului David Praporgescu să străjuiască inimile generaţiilor prezente şi viitoare, să străjuiască locurile pe care stăpânul său în viaţă le-a apărat contra duşmanilor Ţării cu sacrificial vieţii sale". La aprobarea dată de către forul bucureştean pentru construirea nonumentului se făcea următoarea precizare: „cunoscând dragostea cu care armata ţine să-i cinstească pe eroii reprezentativi ai neamului, cum este generalul David Praporgescu, credem şi vă rugăm ca această solemnitate să fie făcută în aşa fel încât, să constituie un omagiu de recunoştinţă din partea judeţului Argeş, pentru marele erou căzut atât de frumos în munţii săi". Crucea a fost executată de arhitectul Italian Antonio Sora şi a costat şase mii de lei.

GHINEA CORNELIA

SĂRBĂTORILE ARGEŞULUI ŞI MUSCELULUI ÎNTR-O NOUĂ VERSIUNE

COMUNICAT DE PRESĂ

Vineri, 10 august, la Grădina de Vară, deschiderea ediţiei a XII-a a Sărbătorilor Argeşului şi Muscelului şi a ediţiei XXXV-a a Festivalului Internaţional de Folclor „Carpaţi"

Vineri, 10 august, la Grădina de Vară din Piteşti, începând cu ora 17.00, va avea loc deschiderea oficială a celei de-a XXXV-a ediţii a Festivalului Internaţional de Folclor Carpaţi, eveniment desfăşurat în cadrul "Sărbătorilor Argeşului şi Muscelului" – ediţia a XII-a.

După ceremonia de prezentare, **de la ora 18.00,** ansamblurile participante la Festivalul Internaţional de Folclor "Carpaţi" vor porni în paradă, **pe traseul Piaţa Primăriei – Piaţa Vasile Milea,** unde, **începând cu ora 19.00,** vor susţine spectacole de muzică şi dansuri tradiţionale specifice ţărilor din care provin, respectiv:

- **BOSNIA & HERTEGOVINA** - Cultural-artistic Lijesce - Brod
- **BULGARIA** - Folk Ensemble Prolet - Petrich
- **CHINA** - Gaowa Dance Ensemble, Chaoyang - Beijing
- **GEORGIA** - Folk Dance Ensemble Bolneli - Bolnisi
- **GRECIA** - Kalarrytes Cultural and Traditional Organization
- **REPUBLICA MOLDOVA** - Ansamblul de muzica si dans Lozioara - Criuleni
- **SERBIA** - Folklore Ensemble Lira Folklor - Belgrad
- **SPANIA** - Asociacion Xuvenil Xacarandaina - Galicia
- **TURCIA** - Orhangazi Belediyesi Halk Oyunlarý Topluluðu GSK - Bursa
- **ROMANIA** - Ansamblurile folclorice "Doina Bascovului" şi "Doina Cârcinovului" Priboieni

În perioada 10 - 15 august 2018, ansamblurile folclorice invitate vor face cunoscute dansurile şi cântecele populare specifice ţărilor lor, susţinând spectacole după cum urmează:

■ **10 august - PITEŞTI - Piaţa V. Milea**

Ora 18.00: Parada cântecului, jocului şi portului popular, pe traseul Teatrul Al. Davila - Piaţa V. Milea

Ora 19.00: Deschiderea oficială. Spectacol oferit de ansamblurile participante şi de ansamblul folcloric "Doina Bascovului"

■ **11 august - Mioveni - Centrul Civic**

Ora 18.00: Parada cântecului, jocului şi portului popular

Ora 19.00: Spectacol oferit de ansamblurile participante şi de ansamblul folcloric "Plai de dor"

■ **12 august - Topoloveni - Centrul Civic**

Ora 18.00: Parada cântecului, jocului şi portului popular

Ora 19.00: Spectacol oferit de ansamblurile participante şi de ansamblul folcloric "Ciuleandra"

■ **13 august - Curtea de Argeş - Stadionul Municipal**

Ora 18.00: Parada cântecului, jocului şi portului popular

Ora 19.00: Spectacol oferit de ansamblurile participante şi de ansamblul folcloric "Argeşul"

■ **14 august - Câmpulung - Piaţa Primăriei**

Ora 18.00: Parada cântecului, jocului şi portului popular

Ora 19.00: Spectacol oferit de ansamblurile participante şi de ansambluri folclorice locale

■ **15 august - PITEŞTI - Piaţa V. Milea**

Ora 18.00: Parada cântecului, jocului şi portului popular, pe traseul Teatrul Al. Davila - Piaţa V. Milea

Ora 19.00: Închiderea Festivalului - Spectacol oferit de ansamblurile participante şi de ansamblul folcloric "Doina Cârcinovului" Priboieni.

Totodată, în cadrul "Sărbătorilor Argeşului şi Muscelului", în perioada 11 – 18 august, vor mai avea loc şi alte evenimente, respectiv:

■ **11 august, ora 10.00 - DRACULA BIKE - ediţia a IX-a** - Concurs de ciclism montan - Barajul Vidraru, Punct Călugăriţa

■ **11 august, ora 15.00 - DRACULA FEST - ediţia a X-a** – în Zona de Picnic Arefu, cu intrare liberă la Cetatea Poienari

■ **11 august, ora 19.00 - Piteşti - Piaţa V. Milea** - Spectacol extraordinar "Seara muzicii româneşti"

■ **12 august, ora 19.00 - Piteşti - Piaţa V. Milea** - Spectacol al Secţiei de Revistă a Teatrului Al. Davila

■ **13 august, ora 19.00 - Piteşti - Piaţa V. Milea** - Spectacol folcloric "Viitorul sună bine"

■ **14 august, ora 18.00 - Piteşti - Piaţa V. Milea** - Gala Festivalului-Concurs "Mugurii folclorului argeşean"

■ **13-14 august - Piteşti** - Tabăra Internaţională de meşteşuguri "Tradiţii argeşene" - Strada Mare

■ **18 august, ora 10.00** - **Reuniunea Fiilor şi Cetăţenilor de Onoare ai Argeşului,** sub egida "Respect pentru Valorile naţionale" - Sărbătorirea Centenarului Marii Uniri - Muzeul Viticulturii şi Pomiculturii Goleşti

„CAMARAZI, VA TREBUI SĂ-I „REPERĂM“ ONOAREA!

COMENTARII PE MARGINEA DIALOGULUI HALUCINANT VICTOR CIUTACU – LIA OLGUŢA VASILESCU –

În cadrul programului de manipulare imagologică, în favoarea sa, ca autoare a unor legi ale Haosului, în domeniul salariilor şi pensiilor, ministrul Muncii a avut o prestaţie halucinantă în interviul luat de cunoscutul jurnalist Victor CIUTACU, la RTV, în seara zilei de 13 iulie a.c. Bietul Ciutacu o întreba pe „LOV" de mere şi ea îi răspundea, ca de obicei, că n-are nuci. Pe şleau, omul a întrebat-o ce părere are despre magistraţi, care ies după 20 de ani cu o pensie de 10 ori mai mare ca a lui. Drept care, "LOV", care nu se ia de magistraţi, pentru că ăştia o pot trimite înapoi la „turtoi", a început sa facă spume la gură pe tema favorită: pensiile militare. Lăsând la o parte faptul că şi pensiile militare sunt de 10 ori mai mici decât cele ale magistraţilor şi că, dacă Iohannis a înţeles că deciziile CCR sunt obligatorii (Cazul Kovesi), pentru Guvern, deciziile CCR în favoarea militarilor nu există, demonstraţia LOV a continut aceleaşi aberaţii. Pe scurt, „LOV" şi-a făcut propaganda şi s-a victimizat ca, în condiţiile în care a crescut de a înnebunit pensiile civile, nesimţiţii de militari, adică „DOGARU şi gaşca lui" i-au făcut plângere penală. Şi, culmea, doar ei, care n-are nici o treabă cu Casa Sectorială de Pensii Militare, nu şi adevăraţilor vinovaţi. Fals! Nu de ieri, ci de 7 luni suntem în proces, în contencios, la Secţia a II-a Contencios Administrativ şi Fiscal, a TMB, cu numita LOV, în solidar cu Ministerul Muncii, pentru abuz de putere şi discriminarea rezerviştilor. Plângeri penale nu i-am făcut, ci doar plângeri administrative prealabile, pe 18 august 2017 şi pe 19 noiembrie 2017. Şi nu doar ei, ci şi numitului Traian Basescu, senator şi miniştrilor Apărării, Mihnea MOTOC, Gabriel Beniamin LES şi Mihai – Viorel FIFOR, în solidar cu Ministerul Apărării. Cât despre prestaţia de vineri, 13 iulie, aceasta poate fi catalogată în felul următor: 1. ori doamna ministru, care confundă pensiile cu ajutoarele sociale şi bunicile cu „mămicile", habar nu are ce face şi ce spune şi trebuie schimbată, imediat, pentru incompetenţa păguboasă şi pentru pensionari şi pentru PSD, ori 2. minte conştient, ceea ce este de înţeles pentru un politician, ori 3. urmăreşte un obiectiv clar, în vederea lovirii rezerviştilor prin Legea, dezbătută aiurea de doi ani şi pe care nimeni nu a văzut-o, a pensiilor. Un obiectiv care ar fi decimarea militarilor cu sprijinul **„poporului lui Petre Tutea"**, care este intoxicat, adică manipulat, că am atacat-o tocmai pentru că ar fi dat, bieţilor oameni, bani. Din această pespectivă, este clar că ar fi inutil să explicăm oamenilor că nu figurăm în Codul Muncii, ci doar în Constituţie, la capitolul „muncă forţată" (Art.42), că noi nu aveam ore plătite suplimentar şi concedii reale, drept de proprietate, că eram în activitate şi la ordin 24 de ore din 24 etc. Sau, că în timp ce noi dârdâiam de frig în zloată, ei se distrau în discoteci şi baruri. Pentru că nu îi interesează! La indatoriri „poporul lui Tutea" nu se înghesuie, dar la drepturi e primul! Dovada că numai în România, militarilor li s-a furat legea care a fost transferată magistraţilor şi… primarilor, lor rămânându-le doar obligaţia de a muri pupând în fund conducerea de partid şi de stat. Contracarând „Diversiunea LOV", va trebui, stimaţi camarazi, să acţionaţi, atrăgând atenţia membrilor civili ai familiilor dvs, vecinilor şi prietenilor, în felul următor: **„Băi, „Popor al lui Tutea", de 4 ani eşti mintit că-ţi vor creşte salariile şi pensiile şi cresc doar veniturile preşedintelui, miniştrilor, parlamentarilor, preşedinţilor de consilii judeţene şi, mai nou, primarilor. Din ianuarie, anul acesta, toate preţurile au crescut cu peste 60%, în nădejdea unei promisiuni de creştere a pensiilor cu 15,3%. Adică 5.3%, indexarea cu rata inflaţiei şi 10% creşterea zisului punct de pensie. Indexarea, adica 5.3% erau obligaţi să v-o dea în ianuarie. Au minţit că vă dau indexarea în iulie, odată cu punctul de pensie. În martie v-au anuţat că v-o dau topită în punctul de pensie, iar astăzi nu mai pomenesc nimic de indexare. Deci, la o creştere a preţurilor de peste 60%, nu v-au dat nici 15,3%, ci doar 10% şi va aduc la televiziuni, ca pe vremea lui Ceausescu, în emisiuni gretoase de propagandă, să mulţumiţi din inima partidului că v-a dat 50 de lei în plus, în loc să vă dea 500, cum au promis."** Cu vârf de lance „LOV" s-a trecut, se poate spune, de către stăpânii externi, la etapa finală a războiului de distrugere, prin dezintegrare a statului român, structurile de Apărare, Ordine Publică şi Siguranţă Naţională devenind calul de bătaie al propagandei antiromâneşti. Statul paralel, adică Sistemul trădător, nu a fost distrus prin scoaterea în decor a lui Coldea şi Kovesi, mult prea compromişi, ci s-a întărit, colorându-se, treptat, în roşu, locul celor pe care l-am identificat până acum fiind luat, încet dar sigur, de personaje gen „LOV". Care, prin prestaţiile televizate, face şi presiuni asupra magistraţilor, în condiţiile unui proces în derulare cu SCMD. Ceea ce contravine Legii! Dovada că, judecătoarea TMB, de la Secţia a-II-a, căreia i s-a repartizat cazul (Dosar nr.1281/1/2018), a încercat să scape de el, pe 2 februarie a.c. Cererea fiindu-i respinsă, la prima sedinţă publică, s-a „autorecuzat" prin formula „necompetenţă funcţională". De ce? De frică! În aceste condiţii, stimaţi camarazi, dacă mai ţineţi minte jurământul depus, contracaraţi propaganda anti militară, aruncaţi-vă la coş simpatiile politice şi fiţi gata să ieşiţi în stradă o singură dată, dar decisiv, împotriva „balaurilor care ne înghit de vii", în ziua în care va fi dat publicităţii, în sfârşit, Proiectul Legii Unitare a Pensiilor, evident, în anul bătăii de joc la adresa Marii Uniri, cu strigătul de luptă **„TRĂIASCĂ ROMÂNIA!".**

PREŞEDINTELE SCMD,
COL. (R) DR. MIRCEA DOGARU

REDACŢIA REFLECTOR ARGEŞEAN
Str. Târgul din Vale nr. 23, Piteşti, ARGEŞ (în localul cooperaţiei)
- **Mobil:** 0748 439 276 - 0733 390 136
- **Tel.:** 0348 - 401 072
- **Fax:** 0348 - 401 938
- **E-mail:** reflector_argesean@yahoo.com

Tiparit la Tipografia Editurii Paralela 45

EMINESCU - POPAS ÎN ORAŞUL REGAL Curtea de Argeş - 16 Iunie 2018

În sfârşit a sosit clipa ca marele nostru poet nepereche - MIHAI EMINESCU - jurnalist şi naţionalist adevărat să poposească în faţa Casei de Cultură ,,George Topârceanu" din Oraşul Regal CURTEA de ARGEŞ, astăzi 16 Iunie 2018 – la 129 de ani de la trecerea lui în nemurire. Aceasta prin grija iubitorului de neam şi ţară – acad. George Păun şi nu numai. Sculptorul RADU ADRIAN – membru UAPR, este cel ce a executat minunata lucrare din bronz (al IX-lea bust din ţară, închinat poetului) , care va dăinui în frumoasa şi vechea

capitală culturală a Ţării Româneşti,CURTEA de ARGEŞ. Dl . IOAN CURTEAN de Hondol, este românul care a donat 40 kg bronz, pentru minunatul bust al lui EMINESCU. Bustul lui Eminescu era gata de anul trecut, de la prima Ediţie a Revistei ,,Curtea de la Argeş", dar in această vară ... ploioasă a lui 2018 a fost amplasată ambiental. La ora 11 am ieşit afară, Soarele venind şi el în mare grabă când s-a dezvelit minunatul bust al poetului nepereche – Mihai Eminescu. IPS Calinic – Arhiepiscop al Argeşului şi Muscelului, împreună cu un sobor de preoţi au sfinţit monumentul şi au adus cuvinte de laudă poetului. IPS Calinic – a vorbit despre România - ,,ca ţară a lui Dumnezeu", de aceea a biruit de-a lungul veacurilor. S-au făcut fotografii, s-au pus flori la ,,BUSTUL POETULUI MIHAI EMINESCU"apoi, am intrat în sală. După trecerea în revistă a participanţilor , după minunatele cuvinte ale Acad.G.Păun, reprezentanţi ai Consiliului Judeţean – respectiv: Preşedintele Dan Manu, Vicepreşedinta C.J. Simona Brătulescu, Europarlamentarul Maria Grapini ş.a., au recitat fără egal din eternul Eminescu – prof. Paula Romanescu, actriţa Luminiţa Borta, soprana Cristina Marta Sandu, de la Opera Naţională din Bucureşti, pianista Ioana Lepădatu, de la Filarmonica din Ploieşti, Corul ,,ORFEU" din Curtea de Argeş, ş.a. Acad.G.Păun a reuşit să adune într-o singură zi, numeroşi oameni de cultură din toată ţara şi din Basarabia. Au participat numeroşi scriitori consacraţi, care sfredelesc în continuare opera, viaţa poetului nepereche Mihai Eminescu şi dezleagă din tainele operei eminesciene. Prof. Lucian Costache, un iubitor al poetului , scormonitor al documentelor, alături de Acad.G.Păun, a înmânat celor prezenţi, iubitori ai frumosului, diplome de Excelenţă , oamenilor de cultură prezenţi la întâlnire. A fost menţionat şi dl.George ROTARU –istoric - ,, omul din umbră" care şi-a adus contribuţia la desfăsurarea evenimentului, prin confecţionarea diverselor materiale necesare. Seara a fost a doua parte a întâlnirii. Scriitorii consacraţi şi nu numai şi-au prezentat noile cărţi şi reviste. Felicitări tuturor celor implicaţi în asemenea evenimente culturale , cât şi invitaţilor care au fost prezenţi. Aceştia sunt eroii zilelor noastre!

DORURILE NESTINSE ALE LUI ION BOŞTINARU

Am avut plăcerea să cunosc un om minunat, un om de la poalele munţilor – ION BOŞTINARU. Citind şi recitind în cărţile domniei sale, iată ce aflu: Acest ,,OM", fiind născut la poalele munţilor acum aproape opt decenii în satul Turburea, com.Corbeni, ARGEŞ, ca toţi locuitorii de acolo, au ceva aparte – sunt legaţi într-un anume fel cu Universul, fiind într-o zonă ,,energetică" specială. Şi cum ZAMOLXIS – Zeul suprem al tracilor, (cum spunea marele Herodot...) are în pază şi astăzi aceste locuri, ne face legătura cu lucrurile minunate din jurul nostru. Aşa se face că fostul profesor ION BOŞTINARU – scriitorul şi poetul, a simţit nevoia să aducă în actualitate frumuseţea locurilor pe unde l-au dus paşii, tradiţiile, dar şi oamenii frumoşi la suflet şi chip, încă de acum cinci decenii. Dar să mă opresc la ,,DORURI NESTINSE" – ultima carte a lui Ion Boştinaru, apărută în 2018 la Editura AREFEANA. Din aceste ,,Doruri nestinse" ale poetului, (30 de poezii), facem cunoştinţă cu ,,Mult am mai cântat iubirea", ,,Regretăm anii ce trec", ,,Iulia, nu uita că eşti romăncă!"- unde îndeamnă nepoata, care este în Canada să revină acasă unde este magia locurilor natale: *,,La noi şi pietrele vorbesc,/ Din munţi, de sus, s-au prăvălit/ Să-i omoare pe duşmanii/ Ce la noi au năvălit".* În ,,Iarna din anul 2017, la Turburea", poetul îşi spune jalea – aceea de dispariţie a satului: *„Câţi copii mai are satul?/ Cifra lor este sub zece!/ Şi ei, când s-or face mari,/ Se gândesc unde să plece!".* ,,Tainele vieţii"- ne spune: credinţa este biruinţa. ,,Scrisoare către tatăl meu"- autorul rămas orfan, este crescut şi educat de bunici. Scriind, la 77 de ani, îşi aminteşte brusc de copilărie şi serile senine petrecute cu bunicul... care-i dă primele lecţii de astronomie pe bolta 'nstelată. Ager la minte, şi-l închipuie pe Eminescu - cu şi în poezia ,,LUCEAFĂRUL". Atunci începe să aştearnă pe hârtie versuri închinate altei ,,Stele" din zona boreală: Steaua Polară. Fiind tânăr flăcău, se îndrăgosteşte de ,,STEAUA POLARĂ", învitând-o pe pământ: *„Vino, mândră, pe Pământ!/ Unde-i câmpul plin cu flori,/ Că eu te aştept de mult/ Să te prind de subţiori."*...apoi poetul insistă*: ,,Voi lua fluieraş de soc/ Să-ţi pot cânta o melodie,/ Să-ţi fie drumul mai uşor/ Să simţi şi tu ce-i lumea vie."...sau: ,, Te voi plimba prin văi şi lunci,/ Prin codri falnici, seculari,/ Ne vom privi ca doi năuci/ La umbra unor mari stejari.*" Vorbeşte Stelei Polare despre minunăţiile pământului, despre trilul păsărelelor, despre obiceiurile pământeşti, despre puterea ielelor: *,,Dintr-o stâncă, s-au desprins/ Mai multe grupuri de iele./ Cu toate-n horă s-au prins/ În jurul frumoasei stele".* În final, poetul are încredere în inteligenţa omului de a explora toată galaxia, iar călătoriile în spaţiu ne vor apropia. Vă îndemn să citiţi din lucrările acestui scriitor şi veţi descoperi puterea energetică a munţilor Carpaţi. Pe curând!

IUBITOR DE ŢARĂ ŞI DE NEAM PROF ION C. HIRU

Dascălului domneştean Ion C.Hiru, un izvor nesecat de înţelepciune, i-au trecut prin mână, generaţii întregi de elevi care astăzi se mândresc că l-au avut profesor. În calitate de dascăl, a reuşit să înveţe tânăra generaţie şi nu numai, tainele acestei mlădioase limbi, căci... *„limba noastră-i o comoară,/ În adâncuri înfundată./ Un şirag de piatră rară./ Pe moşie revărsată".*(Alexei Mateevici). Dar ca să poţi înţelege limba română, fără să vrei intri în tainele acestei ţări, în locurile unde străbunii noştri, au existat de milenii bune. Aşa se face că acum, când anii s-au adunat, Prof. HIRU C. ION, a pus pe hîrtie satul său minunat de la poalele munţilor Carpaţi – com. DOMNEŞTI, aşezat într-o zonă „energetică" şi mirifică *„Vatră veche de istorie şi legendă"*... cu oameni harnici şi înţelepţi. A scris mii de pagini, le-a adunat cu grijă şi ni le-a oferit cu generozitate spre cunoaştere. Ambiţia l-a făcut să pună pe hârtie, până în acest moment, 26 de volume publicate, ample şi documentate. Anul acesta a scris: „Un alt fel de nuvele"- file monografice şi biografice –Ed. ALFA Iaşi-2018; „Schiţe umoristice"- Ed.ALFA Iaşi -2018; „Dor de Ardeal"- Gens Latina –Alba Iulia – 2018; „Basarabia şi Ardealul – lacrimi de suflet românesc". Pentru că ne aflăm la un secol de la MAREA UNIRE de la 1918, mă voi referi în câteva cuvinte la ultimele două apariţii, recomandându-vă cu toată dragostea să nu le scăpaţi. Va fi o pierdere pentru d-stră. „Dor de Ardeal"- scrisă cu sufletul pentru sufletele iubitoare de patrie şi de poporul român, atât de urgisit în existenţa lui multiseculară – cum spune autorul. Eroul nostru, povesteşte clipele grele prin care au trecut locuitorii din Ardeal, în 1944.

- *„A murit baci Janos?*
- *Da, Ulus, a murit în chinuri groaznice. A fost zdrobit de bena încărcată cu trei tone de ciment. Şi, la câtva timp de la moartea lui, un incendiu provocat de instalaţia electrică, le-a mistuit casa până la temelii... Culmea, mai mult sprijin au primit din partea românilor, unii dintre cei de-o etnie cu ei refuzând să-i ajute".*Aşa a ştiut de veacuri ca poporul român, să îşi ajute aproapele, să ia parte la necazurile celor din jur, neţinând cont de etnie sau de starea respectivă. Poporul român, nu şi-a pierdut niciodată frumuseţea, înţelepciunea, curajul şi dârzenia, folosindu-le pentru dragostea de ţară, asupra căreia veghează de veacuri marele Zamolxis. Soarta tragică a familiei de români Curta, ne dă exemplu ce înseamnă să-ţi iubeşti pământul strămoşesc. Aceştia sunt mlădiţele dacilor, căci cum spune poetul: „Din stejar, stejar răsare... şi din vultur, vultur naşte". Iată ce spunea cardinalul Mario Rampola de Tindaro, către tinerii profesori blăjeni protestatari în cartea: „Dascăli de cuget şi simţire românească" a Dr. Antonie Plămădeală - pag. 475: „Dar nu fiţi mâhniţi, nu piere o naţie în câţiva ani, mai ales una care a dat atâtea dovezi de vigoare şi de vitalitate, cum e naţia voastră". Adevărat! Luaţi cartea „Dor de Ardeal" şi veţi simţi mândria de a fi ROMÂN! Citiţi „BASARABIA şi ARDEALUL – lacrimi de suflet românesc şi veţi fi mai puternici, veţi fi legaţi ombilical de strămoşii noştri". Veţi lua energia lor! Lectură plăcută!

Pagină realizată de NUŞA CANTEMIR

(urmare din pagina 7)

programelor şi activităţilor care urmăresc realizarea unei bune convieţuiri, astfel încât să încurajeze comportamente, atitudini şi abilităţi care să contribuie la reintegrarea socială şi se diferenţiază prin gradul de limitare a libertăţii de mişcare a deţinuţilor, modalitatea de acordare a drepturilor şi de desfăşurare a activităţilor zilnice, în raport cu situaţia juridică, starea sănătăţii, vârsta şi comportarea în timpul executării pedepsei.

Stabilirea regimului de executare are în vedere criterii precum:

a) durata pedepsei privative de libertate;

b) gradul de risc al persoanei condamnate;

c) antecedentele penale;

d) vârsta şi starea de sănătate ale persoanei condamnate; •

e) conduita persoanei condamnate, pozitivă sau negativă, inclusiv în perioadele de detenţie anterioare;

f) nevoile identificate şi abilităţile persoanei condamnate, necesare includerii în programe educaţionale, de asistenţă psihologică şi asistenţă socială;

g) disponibilitatea persoanei condamnate de a presta muncă şi de a participa la activităţi educative, culturale, terapeutice, de consiliere psihologică şi asistenţă socială, moral-religioase, instruire şcolară şi formare profesională.

Regimurile de executare se diferenţiază între ele prin durata pedepsei privative de libertate la care a fost condamnat inculpatul. Astfel:

- regimul de maximă siguranţă se aplică iniţial persoanelor condamnate la pedeapsa detenţiunii pe viaţă şi persoanelor condamnate la pedeapsa închisorii mai mare de 13 ani, precum şi celor care prezintă risc pentru siguranţa penitenciarului.
- regimul închis se aplică iniţial persoanelor condamnate la pedeapsa închisorii mai mare de 3 ani, dar care nu depăşeşte 13 ani.
- regimul semideschis se aplică iniţial persoanelor condamnate la pedeapsa închisorii mai mare de un an, dar care nu depăşeşte 3 ani.
- Regimul deschis se aplică iniţial persoanelor condamnate la pedeapsa închisorii de cel mult un an.

Penitenciarele sunt astfel organizate încât să asigure condiţiile necesare aplicării regimurilor de executare a pedepselor privative de libertate, prin instituirea unor secţii speciale, separate. Prin urmare, cei care sunt la primul conflict cu legea penală şi primesc o pedeapsă privativă de libertate mai blândă nu vor executa pedeapsa în acelaşi loc cu alte persoane condamnate, recidiviste care au de executat pedepse privative de libertate mult mai aspre.

IV. În ceea ce priveşte egalitatea între procuror şi avocat la care v-aţi referit în memoriul dumneavoastră, va comunicăm faptul că art. 7 alin. (3) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, aşa cum a fost modificat prin Legea nr. 207/2018 pentru modificarea Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară prevede *„Configuraţia sălii de judecată trebuie să reflecte principiul egalităţii de arme în ceea ce priveşte aşezarea judecătorului, procurorilor şi avocaţilor."*

V. În concluzie, având în vedere argumentele prezentate mai sus, apreciem că nu se justifică iniţierea unui act normativ care să modifice sistemul procesual penal român în sensul dorit de dumneavoastră şi nici reglementarea unor condiţii specifice detenţie întrucât acestea există deja în legile în vigoare.

Luând act de petiţia dumneavoastră, la nivelul Ministerului Justiţiei se depun eforturi pentru armonizarea permanentă şi elaborarea normelor legale ce privesc domeniul vizat în petiţie, orice propunere primită fiind analizată din perspectiva competenţelor pe care le are instituţia noastră.

CU STIMĂ,
NICOLAE-LIVIU POPA, SECRETAR DE STAT

Primarii puternici cu care se mândresc argeşenii

Ioana-Jenica Dumitru
„Uşa mea, ca primar, e deschisă pentru toată lumea"

Ioana-Jenica Dumitru reprezintă o premieră pentru administraţia publică din judeţul nostru, fiind singura femeie primar de oraş din Argeş. Venită din Parlamentul României, după un an jumătate de mandat la primărie, social-democrata se poate lăuda cu o multitudine de proiecte implementate, majoritatea fiind cele de infrastructură, dar şi educaţia. Pe lângă aceste realizări, Ioana-Jenica Dumitru pune mare accent pe discuţiile cu oamenii, uşa sa fiind întotdeauna deschisă pentru cei care fac parte din comunitatea pe care o conduce. Bineînţeles că doamna nu poate rezolva toate problemele oraşului, însă concetăţenii săi sunt mulţumiţi că are cine să-i asculte şi să le spună o vorbă bună.

Ion Dumitru
„Liderii adevăraţi pot influenţa dezvoltarea Argeşului"

Din 1996, la fiecare patru ani, Ion Dumitru reconfirmă încrederea câştigată din partea cetăţenilor din Albota. Faptul că este un lider recunoscut este întărit şi de alegerea sa în funcţia de preşedinte al filialei Argeş a Asociaţiei Comunelor din România, asta şi pentru că este un bun comunicator. Nu este indiferent faţă de problemele comunităţii sau ale colegilor din administraţie, aşa că, uneori, chiar dacă adevărul este dureros, îl spune verde în faţă. Vocea sa se face mereu auzită şi ascultată, fiind o persoană charismatică, tactică şi care îşi planifică acţiunile pe termen lung.

Gheorghe Stancu
„Primarii au nevoie de susţinere în relaţia cu autorităţile centrale"

Gheorghe Stancu se află al cel de-al şaselea mandat de primar al comunei Bascov, localitate care în ultimul deceniu a cunoscut o dezvoltare spectaculoasă. Şi asta datorită numeroaselor proiecte de dezvoltare implementate, multe dintre ele cu finanţare europeană, care au modernizat din temelii infrastructura de drumuri şi utilităţi a comunei Bascov. 2017 a consemnat debutul mai multor proiecte de investiţii în localitatea condusă de primarul Gheorghe Stancu, cel mai important fiind cel constând în construirea unei creşe în comună, care în vara acestui ah a primit aprobarea pentru finanţare de la Ministerul Dezvoltării, prin PNDL.

Ion Garleanu
„Trebuie să primeze dezvoltarea infrastructurii de bază - dacă nu avem drumuri, nu avem nimic"

Comuna Bogaţi s-a remarcat de-a lungul timpului prin mai multe aspecte inedite tocmai datorită edilului Ion Garleanu, un primar gospodar şi serios, care este un adevărat exemplu pentru cetăţenii comunei pe care o păstoreşte. La Bogaţi, investiţiile au continuat şi în 2017, în pofida vremurilor grele şi a fondurilor tot mai mici. Primarul Ion Gârleanu depune, în mod constant, eforturi pentru realizarea unor noi lucrări în localitatea pe care o păstoreşte de atâţia ani.

PRELUARE DIN REVISTA „CEI MAI PUTERNICI OAMENI DIN ARGEŞ" - 2017, EDITATĂ DE ZIARUL „ANCHETA"

Centrul energiilor cosmice de la Runcu de Dâmboviţa

Cu sprijinul Consiliului Local şi al Primăriei Runcu, recent, în punctul numit „Vârfu La In", un grup de iubitori ai noutăţilor privind energiile cosmice, având în frunte pe Generalul Străinu, coloneii: D. Boţilă şi Victor Vernescu, „talonaţi" de doamna Camelia Pătrăşcanu, au pus bazele unui „centru energetic" privind energiile cosmice. În materialele pe care le vom prezenta în numerele viitoare, vom face public atât motivele construcţiei acestui centru care va funcţiona sub denumirea „Piramida din Vârful La In", care probabil, va purta numele generalului Străinu. În numărul de faţă vom prezenta unele date absolut importante privind „poziţia României pe Glob", aşezarea matematică a României pe glob şi lucrul poate cel mai important, „consecinţele poziţiei pe glob a României". Prin realizarea acestei piramide s-a dorit a se explica ştiinţific care sunt consecinţele favorizante privind apariţia vieţii pe pământ, a veşniciei vieţii omului care nu moare niciodată, ci el îşi transformă parametrii trăirilor conform teoriilor ştiinţifice ale savanţilor Lomonosov şi Lavoazier. De la început trebuie înţeles faptul recunoscut cu privire la existenţa „energiilor pozitive" şi „energiilor negative" care conduc destinele omenirii. De la început aducem mulţumiri primarului Gheorghe Brebeanu pentru înţelegerea şi sprijinul material acordat construcţiei acestei „piramide", care va schimba fundamental localitatea Runcu.

D. BOŢILĂ

CONSECINŢELE POZIŢIEI PE GLOB

• Poziţia în latitudine determină climatul de tip temperat.

• Extensia pe aproape 5° latitudine determină o durată inegală a zilelor şi nopţilor, astfel, durata cea mai mare a zilei se înregistrează la solstiţiul de vară, având durata maximă în punctul extrem nordic de 16 ore şi 3 minute faţă de 15 ore şi 26 minute la Zimnicea. Ziua cea mai scurtă se înregistrează la solstiţiul de iarnă când în nordul extrem durata zilei este de 8 ore faţă de 8 ore şi 56 minute în punctul extrem sudic.

Aşezarea matematică a României pe glob

România este situata in emisfera nordica, la jumătatea distantei dintre Ecuator şi Polul Nord. la intersecţia paralelei de 45°lat. N, cu meridianul de 25° long. E. Centrul tarii (situat la 17 km N de oraşul Fagaras) corespunde intersecţiei paralelei de 46° lat. N cu meridianul de 25° long. E.

Aşezarea matematica a României pe Glob influenţează:

- clima (temperaturi medii anuale de aproximativ 10° C);
- elementele biogeografice;
- culturile agricole.

Aşezarea in Europa

Tara noastră se afla aproximativ in mijlocul continentului (tara central-sud-est europeana), la distante aproximativ egale fata de:

Oceanul Atlantic la vest (2750 km);

Oceanul Arctic la nord (2800 km);

Munţii Ural la est (2600 km);

Mai apropiata (1050 km) fata de sudul Europei (după alte surse: 900Km, 1000 km).

Apropierea mai mare de sudul Europei nu încadrează România in categoria tarilor balcanice, dar intreaga istorie a acestei tari este legata de acest spaţiu.

În latitudine, România se desfăşoară pe 5° 38" fiind delimitată de paralelele 43° 37" latitudine nordica (Zimnicea) şi 48° 15" latitudine nordica (Horodistea).

In longitudine, tara noastră se desfăşoară pe 9°26" fiind cuprinsa intre meridianele: 20°15" long. E (Beba Veche) şi 29°41"long. E (Sulina).

Consecinţele poziţiei matematice in Europa:

Caracterul continental al climei evidenţiat de diferente termice intre vara şi iarna (de aproximativ de 23-24° C). mai mari decât in regiunile cu clima oceanica;

Caracterul moderat rezulta din faptul ca aceste diferente termice sunt mult mai mici decât cele din părţile interioare ale continentului asiatic;

Poziţia pe continent ii conferă climatului României un caracter de tranziţie intre climatul oceanic al Europei Vestice, climatul excesiv al Europei Estice, climatul mai rece scandinavo-baltic din nordul Europei şi climatul mediteranean al Europei Sudice;

Pe teritoriul României se intrepatrund doua limite fitogeografice: cea a pădurilor (specifica Europei Vestice şi Nordice) şi cea a stepei (specifica Europei răsăritene);

Existenta limitei de nord a vitei de vie şi cea de est, a fagului;

Dezvoltarea unei vegetaţii naturale variate;

Culturi agricole diversificate specifice atât Europei estice (floarea-soarelui, cânepa, soia), Europei nordice (secara, cartoful, sfecla de zahăr, inul), cat şi Europei sudice (vita-de-vie, tutunul).

Latitudinea şi longitudinea

Latitudinea şi longitudinea permit localizarea cu precizie a oricărui punct pe suprafaţa Pământului. În mod curent, latitudinea şi longitudinea sunt exprimate în grade, minute şi secunde. Pământul are formă de elipsoid, însă pentru simplitatea explicaţiilor vom considera că acesta are formă sferică. Două definiţii sunt necesare pentru a putea înţelege latitudinea şi longitudinea

Ecuatorul

Ecuatorul este cercul imaginar de pe suprafaţa Pământului, format de intersecţia acestuia cu un plan ce trece prin centrul său şi care este perpendicular pe axa sa de rotaţie (axa ce uneşte Polul Nord cu Polul Sud).

Meridianul

Meridianul este arcul de cerc (semicercul) de pe suprafaţa Pământului ce uneşte Polul Nord cu Polul Sud, semicerc determinat de intersecţia Pământului cu un plan ce conţine axa sa de rotaţie.

Meridianul 0 - primul meridian

Este semicercul ce uneşte Polul Nord cu Polul Sud trecând prin locaţia Observatorului Regal din Greenwich, Londra, Marea Britanic

Poziţia Meridianului 0 a fost adoptată în 1884 la Conferinţa Meridianului Internaţional, conferinţă ce a avut loc în SUA. Au votat pentru această poziţie a Meridianului 0,22 de state. Franţa şi Brazilia s-au abţinut.

Latitudinea şi longitudinea

Latitudinea

Latitudinea unui punct de pe suprafaţa Pământului este dată de măsura unghiului format de dreapta ce trece prin acel punct şi centrul Pământului şi proiecţia acelei drepte pe planul Ecuatorului. Punctele cu aceeaşi latitudineformează o paralelă (de exemplu paralela 45°). Punctele situate pe Ecuator au latitudinea 0°. Din punct de vedere al latitudinii, Pământul este împărţit în două emisfere :

- emisfera nordica - secţiunea Pământului cuprinsă între planul Ecuatorului şi Polul Nord;

- emisfera sudica - secţiunea Pământului cuprinsă între planul Ecuatorului şi Polul Sud;

Punctele de pe suprafaţa Pământului situate în emisfera nordica, au latitudinea cuprinsă între 0°(Ecuator) şi 90°(Polul Nord).

Punctele de pe suprafaţa Pământului situate în emisfera sudica, au latitudinea cuprinsă între 0°(Ecuator) şi -90°(Polul Sud).

De foarte multe ori, latitudinea se exprimă utilizând notaţiile N (emisfera nordica) şi S (emisfera sudica), evitându-se astfel utilizarea semnelor (+) şi (-).

Poziţia României pe Glob

• România este situată în emisfera nordică aproximativ la jumătatea distanţei dintre Ecuator şi Polul Nord. Astfel paralela de 45° trece prin jumătatea de sud a României (acest fapt determină un climat temperat).

• Prin partea centrală a ţării trece paralela de 46° pe linia localităţilor Variaş, Zâne, Vinţu de Jos. Agniţa, Tg. Secuiesc, Soveja, Păfeşti şi Suceveni.

• În longitudine România este situată în emisfera estică, prin centrul ţării trecând meridianul de 25° longitudine estică pe linia localităţilor Lunca Evei, Sovata, Făgăraş, Roşiorii de Vede, Ciuperceni. Cele două linii (paralela de 46° şi meridianul de 25°) se intersectează în partea centrală a României la 20km nord de Făgăraş (în Podişul Hârtibaciului).

• Faţă de acest punct central al României distanţa până la extremităţile continentului sunt aproximativ egale pe cele trei direcţii (vest, nord şi est).

• Până la Oceanul Atlantic, pe coastele de vest ale Irlandei distanţa este de circa 2.700km, spre nord de 2.800 km (până la Capul Nord) şi de 2.600 km până la Munţii Ural. Singurul punct extrem mai apropiat este cel sudic, 1.050 km până la Capul Matapan.

• Poziţia matematică a României este legată de coordonatele punctelor extreme - în latitudine România se desfăşoară între 43°37'7" latitudine nordică în punctul extrem sudic în dreptul localităţii Zimnicea şi 48°15'06" latitudine nordică pe Prut în dreptul localităţii Hodoriştea.

• În longitudine - 20°15'44" longitudine estică la vest de localitatea Beba Veche şi 29°41'24" longitudine estică la ţărmul Mării Negre în dreptul localităţii Sulina.

• România se desfăşoară pe aproape 5° latitudine şi peste 9° longitudine, având o extensie în latitudine de 525 km şi în longitudine de 740 km.

CONTINUARE ÎN NUMĂRUL VIITOR

Constituția, art. 118: „Armata este subordonată exclusiv voinței poporului pentru garantarea suveranității, a independenței și a unității statului, a integrității teritoriale a țării și a democrației constituționale."

Armata este instituţia fundamentală a oricărui stat şi nu o „glugă de coceni"

Motto:

„În timp de război sau de campanie, în interes național, privațiunile serviciului militar înseamnă sacrificiul suprem. Pe timp de pace, ele aduc limitări drastice drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Nicăieri în lume asemenea privațiuni nu se negociază, motiv pentru care sindicatele nu și-au găsit locul în majoritatea armatelor."

GENERAL-MAIOR (R) MIHAIU MĂRGĂRIT

Dacă oferta nu prevede o compensare pe măsura privațiunilor impuse și nu este atractivă pentru proiecția unei cariere, nu va reuși să stimuleze interesul unei resurse umane valoroase. Ea va fi doar o soluție, acceptată, in extremis, de persoane lipsite, temporar sau nu, de alternative de existență. În majoritatea cazurilor, acestea nu răspund cerințelor exercitării profesiei de militar. Ca urmare, armata, fie nu va avea resursă umană, fie va fi obligată să accepte una formală, slab pregătită, neutilizabilă. A accepta, în mod conștient, o armată slab pregătită este un risc major la adresa securității naționale, motiv pentru care cheltuielile necesare întreținerii resursei umane reprezintă o investiție pentru securitatea națională. Ele se constituie într-un capitol distinct în structura bugetului pentru apărare, în cadrul căruia relația soldă - pensie, privită și de pe poziția formării unei cariere, se află într-un raport de interconditionare și este indestructibilă.

O altă categorie de privațiuni se referă la avansarea în grad și funcție a militarului profesionist. Ea se face în trepte și militarul ajunge la un salariu maxim, într-o perioadă lungă de timp și numai în ultimii câțiva ani de activitate. Atunci când el se află abia la comanda unei companii, un civil, de vârstă și cu pregătire comparabile cu ale lui, este liber și are șansa de a accede la o funcție de director, secretar de stat, ministru, parlamentar ori patron de firmă. E drept că solda comandantului de companie îi asigură acestuia condiții normale de viață, dar ea se află sub valoarea veniturilor unui civil. Militarului îi sunt interzise dreptul de a avea o firmă privată sau de a presta și o altă activitate, ca surse suplimentare de venit. Ca urmare și contribuția sa la fondul de pensii este limitată (într-o exprimare riguroasă - restricționată), iar suma ei, pe întreaga perioadă activă, evident, este mai mică în comparație cu a civilului. Principiul egalității de șanse, la care apelează toate armatele statelor cu democrație autentică, este cel care intervine și impune societății să compenseze aceste privațiuni aduse drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Așa se justifică faptul că pensia militarului, oriunde în lume, se calculează, în baza valorii soldei, de regulă, din ultima lună și nu a mediei soldelor pe durata întregii activități și a contribuției la fondul de pensii.

Pe de altă parte, trebuie să fim de acord că nicio soldă, oricât de mare ar fi, nu poate compensa pierderea propriei vieți sau privațiunile suportate de militar și familia sa. Soțiile militarilor au fost și sunt obligate la un lung periplu printr-o serie de garnizoane mici și izolate, de cele mai multe ori fiind lipsite de un loc de muncă. Iar acolo unde găsesc, în majoritate, sunt sub nivelul pregătirii profesionale de bază. Această situație le privează de șansa și dreptul la o pensie proprie sau de a beneficia de ea la valoarea pe care ar fi meritat să o aibă în raport cu o persoană din mediul civil cu care se poate compara. Și copiii au fost și sunt frustrați de egalitatea de șanse pentru a învăța temeinic și a se realiza pe deplin profesional. Până în 1990, cadrele militare nu aveau voie să-și cumpere locuință proprietate personală, pentru a nu constitui un motiv de a refuza mutarea într-o altă garnizoană în interes de serviciu. Rare au fost cazurile în care, spre sfârșitul anilor 80, li s-au permis să-și cumpere un apartament. La pensionare, majoritatea a rămas în garnizoana în care i-a prins acest moment.

Începând din 1990, lipsa unor acumulări materiale și financiare anterioare, precum și privațiunea de a nu se integra, încă de la început, în economia de piață care face azi diferența în societatea noastră iau marginalizat la dreptul, acordat acum, de cumpărare a apartamentului închiriat de la stat.

Multe din aceste garnizoane au fost desființate, ca urmare a reformei de fond a armatei. Odată cu ele au dispărut și structurile militare de asistență medicală, care ofereau servicii absolut necesare ameliorării bolilor cronice, inerente vârstei, dar și datorate serviciului militar. Consecințele înstrăinării de locurile natale, în unele cazuri, marchează dramatic situația de ansamblu a pensionarilor militari.

Când cifrele vorbesc

Cele menționate mai sus reprezintă doar câteva argumente care, în majoritatea țărilor cu democrație consolidată, justifică metodologia specifică de calcul a pensiilor militare, separată față de cele civile. Ca urmare, și legislația noastră actuală în domeniu, acum blamată, a fost inspirată și elaborată în baza acelorași rațiuni. La solicitarea Parlamentului și a Guvernului României din anii '90, structurile specializate din armata noastră, în contextul reformei și al aderă rii la NATO, au primit consultații și pe această temă, din partea omologilor străini. Datele obținute au constituit material documentar pentru elaborarea noului cadru juridic.

Principiile și metodologia care stau la baza calculului pensiilor militare în majoritatea țărilor au trăsături esențiale comune, astfel:

- *sistemul de calcul al pensiilor militare prezintă particularități distincte conceptual față de cel al pensiilor civile, în spiritul celor de mai sus, și este reglementat prin lege separată (Germania, Marea Britanie, SUA, Turcia, Coreea de Sud, Israel, Egipt, Japonia) sau printr-un capitol independent, cuprins formal într-o singură lege, împreună cu cel al pensiilor civile (Franța, Italia, Grecia, Portugalia, Austria);*
- *baza de calcul a pensiilor militare se stabilește în funcție de valoarea soldei din ultima lună de activitate (Germania, Marea Britanie, Turcia, Italia, Grecia, Austria, Japonia, Coreea de Sud, Israel) sau de media soldelor pe ultimele trei sau șase luni (Franța, Egipt), precum și de vechimea integrală în armată (în majoritatea țărilor - 35 sau 36 ani, Japonia - 20 ani, Israel - 25), și de vârsta standard de pensionare. Pentru stabilirea pensiei, bazei de calcul rezultate i se aplică un procent cuprins între 75-80%. În nicio țară nu se admite continuarea serviciului militar activ peste vârsta de pensionare. În majoritatea armatelor, limitele acesteia sunt stabilite pe grade. Sunt și unele armate unde personalului medical militar (medici, asistenți medicali) i se prelungește vârsta de pensionare cu până la patru ani. În condițiile actuale, se vorbește că aceasta ar putea fi aplicată și altor specialități și funcții din structurile necombatante, îndeosebi la nivel central;*
- *în toate țările, la pensia de bază calculată se adaugă sporuri determinate de anii prestați peste vechimea de pensionare (acolo unde au fost acceptate unele cazuri individuale) și de condițiile de desfășurare a serviciului și anume: categorii de forțe armate și genuri de arme, specialități, garnizoane izolate, misiuni în teatre de operații. Spre exemplu, într-o unitate de aviație, pentru personalul navigant aero se stabilește un coeficient care se aplică numărului concret de ore de zbor în funcție de tipul și categoria aeronavei, de condițiile de zbor - zi și meteo normale, noapte și meteo grele. Acesta nu se aplică personalului de stat major și administrativ nezburător. La fel se calculează pentru cei ambarcați pe submarine și anumite nave de suprafață, scafandri, parașutiști ș.a. Celor care efectuează serviciul și locuiesc cu familia în garnizoane considerate izolate (baze aeriene, radiotehnice, de rachete sol-aer, sol-sol și alte obiective de importanță strategică) ori îndeplinesc misiuni operative în cadrul serviciilor speciale li se aplică alți coeficienți, scăzându-lise însă perioadele de concedii de odihnă, medicale, permisii, învoiri. Orele și perioadele de timp respective, în toate situațiile, sunt consemnate în fișa personală care însoțește dosarul de carieră. În funcție de țară, aceste sporuri reprezintă 50 până la 150% din timpul total lucrat în condiții speciale. Așadar, sporurile în armată diferențiază salariile și pensiile numai în cadrul sistemului militar și nu pentru a-l particulariza față de cel civil. În final, indiferent de numărul anilor rezultați prin adăugarea acestui spor de vechime la timpul efectiv lucrat, baza de calcul a pensiei ia în considerație nu mai mult de 40 sau 45 de ani, în funcție de țară, pentru a nu depăși valoarea salariului luat în calcul. De exemplu, în armata franceză, dacă unui militar profesionist, ieșit la pensie la limita maximă de 25 de ani de serviciu activ, prin aplicarea sporului de condiții deosebite s-ar ajunge la o vechime de 55 de ani, baza de calcul se limitează însă numai la 40 de ani, iar valoarea pensiei rezultată prin însumarea tuturor sporurilor nu trebuie să depășească valoarea ultimului salariu. Din considerente de compensare a cheltuielilor efectuate pe timpul serviciului activ, pensia militarului francez se majorează cu 10% pentru cei care au crescut trei copii, la care se mai adaugă încă 5% pentru fiecare copil în plus. În armata portugheză, valoarea reală a pensiei poate fi mai mare decât salariul dinaintea pensionării, deoarece nu se mai aplică impozite;*
- *la data ieșirii la pensie, militarii profesioniști primesc ca sprijin o sumă substanțială fixă de bani (Israel - 100.000 $ SUA) sau echivalentă unui anumit număr de solde lunare, până la 36 (Franța, Marea Britanie, Turcia, Egipt). În Austria, primesc anticipat și o sumă egală cu 70 de pensii lunare, cu condiția să fie girat de rude apropiate care să poată prelua rambursarea în caz de deces. Rațiunea tuturor acestor ajutoare este, în principal, de a facilita integrarea în societatea civilă, o eventuală reîntoarcere la locurile natale sau cumpărarea unei locuințe pentru a o elibera în timp rezonabil pe aceea de serviciu;*
- *în toate țările, pensiile militare se actualizează imediat cu indexarea salariilor militarilor activi, precum și periodic, în raport cu valoarea inflației;*
- *în general, pensia militară poate cumula cu un salariu în domeniul bugetar (în SUA - integral, în Portugalia - salariul se diminuează cu o treime, iar în Coreea de Sud, cu o doime).*

Țările europene, foste socialiste, integrate în NATO, s-au aliniat principiilor generale în domeniul soldelor și pensiilor militare ale aliaților, în condițiile în care armatele lor ies cu ofertă pe piața muncii, prin care se solicită profesionalism și înaltă performanță, pentru a evita, atât cât este posibil, sacrificiul suprem. Au devenit istorie armata întregului popor, armata de paradă, de pe șantierele sau ogoarele patriei, când simpla invocare a patriotismului ținea loc de înzestrare, echipare, instruire, de compensare a privațiunilor impuse. Iar criza financiară globală și recesiunile economice nu au generat, în nicio țară, discuții cu privire la justețea legislației adoptate în domeniul militar.

Pledoaria de mai sus nu subestimează profesiile civile ci, în măsura în care a fost înțeleasă corect și cu bună-credință, propune, în ultimă instanță, recunoașterea unui drept acordat într-un stat democrat, precum și a primatului securității naționale și a individului înaintea oricărui tip de activitate socială, fără de care acestea nu ar fi posibile. Invocarea faptului că profesia militară este o opțiune individuală asumată nu are temei, deoarece aici discutăm de principii care trebuie să reglementeze un domeniu de activitate socială, deocamdată necesar. Dincolo de emoții, pasiuni, partizanat și interese, întreaga națiune trebuie să realizeze că actuala criză financiară globală reprezintă o amenințare majoră la adresa securității naționale. În acest sens, recent, directorul Informațiilor Naționale al SUA, Dennis C. Blair, într-un raport prezentat în fața Congresului, sublinia: „Principala preocupare a Statelor Unite în materie de securitate nu mai este terorismul, ci criza financiară mondială și implicațiile sale geopolitice". Din punctul meu de vedere, planurile de ieșire din criză și de limitare a consecințelor ei în țara noastră nu trebuie să genereze manifestă ri de discreditare nemeritată a instituțiilor din domeniile securității naționale, care trebuie să fie apte a oferi mai mult ca oricând garanția stabilității statale, pe plan intern și internațional.

General-maior (ret.)

Mihaiu MĂRGĂRIT

PRELUARE DIN NUMĂRUL 207 DIN 29 OCTOMBRIE - 9 NOIEMBRIE 2009

PĂDUCELUL şi rolul acestuia în oxigenarea şi hrănirea celulelor nervoase

Păducelul (Crataegus monogyna) este un ajutor de preţ în tratarea afecţiunilor ervoase, cardiovasculare şi degenerative şi este cunoscut în lumea leacurilor naturii încă din vremea dacilor. Pentru ameliorarea tulburărilor cardiace şi pentru încetinirea evoluţiei bolii Alzheimer trebuie să consumăm zilnic infuzie de păducel, dar şi alte preparate precum tinctura sau mierea mixtă de păducel. MAICA NECTARIA are propria reţetă de tinctura de păducel, iar SORA CONSTANŢA mi-a povestit cum se prepară mierea terapeutică de păducel.

Flori, frunze şi fructe CALMANTE şi VINDECĂTOARE

Păducelul este un arbust spinos, cu flori albe-crem, uneori roz, frumos mirositoare, care sunt grupate în buchețele şi frunze sub forma unor lobi. Parfumul suav al florilor de păducel este un calmant natural, de care se poate bucura oricine se opreşte fie şi pentru o clipă să se bucure de ploaia de flori a acestui arbust, care în popor se mai numeşte şi gherghinar, mărăcine alb, mălăeț sau mălaiul-cucului. Păducelul nu este pretențios la condițiile de mediu, fiind răspândit din zonele de câmpie până în cele submontane. Creşte în crânguri, liziere, tufărişuri, poieni, la marginile pădurilor, ajungând chiar şi pe versanții însoriți. In zonele de câmpie, acesta înfloreşte la începutul lunii mai, pe când în ariile submontane păducelul se încarcă de flori abia în luna iunie.

Asemenea multor inflorescențe cu uz terapeutic, şi la păducel este bine ca florile să fie culese sub formă de ciorchine, cu tot cu frunze, înainte ca acestea să înceapă să se scuture. Leacurile cu păducel sunt benefice în toate bolile de natură cardiacă: hipertensiune arterială şi tensiune oscilantă, insuficiență cardiacă manifestată prin miocardită, cardiopatie ischemică, tulburări de ritm cardiac cu extrasistole, palpitații, tahicardie paroxistică, aritmii, spasme vasculare, ateroscleroză coronariană, nevroze cardiace şi stări de excitabilitate cu aritmie perceptibilă.

MIEREA de păducel contribuie la sănătatea MUŞCHIULUI CARDIAC

Pe lângă problemele funcționale ale sistemului cardiovascular, un factor de care trebuie să ținem seama este şi sănătatea muşchiului cardiac. Chiar dacă bolile de inimă pot să apară la orice vârstă, acestea se manifestă cel mai frecvent la persoanele vârstnice. În general, bolile de inimă implică un tratament permanent, de la care cei bolnavi nu se pot abate nicidecum. Mulți dintre noi aleg însă varianta naturistă a tratamentelor şi asta pentru că nu implică atâtea efecte secundare precum tratamentele alopate. Fructele de păducel constituie un adjuvant de preț în tratamentul bolilor de inimă, fiind un tonic cardiac de excepție. Este bine de ştiut că administrarea sub orice formă a păducelului trebuie dozată cu grijă, iar perioadele de tratament cu cât sunt mai mari, cu atât sunt mai eficiente. O cură simplă cu păducel durează aproximativ 1 lună de zile, după care capacitatea de efort a bolnavului începe să crească, senzația de oboseală dispare, dis-pneea de efort se diminuează, iar starea generală se schimbă vizibil. Pentru cei care au adesea palpitații, tinctura este un antidot sigur, acționând chiar şi pe moment în anumite cazuri.

Prepararea şi Administrarea tincturii de păducel

Pentru prepararea tincturii mixte de păducel avem nevoie de 10 g flori, 10 g frunze şi 10 g fructe de păducel. Acestea se macină, se amestecă şi se pun la macerat timp de 10 zile în 100 ml alcool alimentar 60%. Este bine ca în fiecare zi să se agite vasul în care au fost puse la macerat de cel puțin 3 ori. După ce a trecut perioada de macerare, se strecoară totul prin tifon dublu (nu prin strecurătoare metalică) şi se păstrează în sticluțe de culoare închisă. Se administrează cam 1/2 linguriță de tinctura diluată în 50 ml apă sau ceai de 3 ori pe zi. Durata fiecărei cure va fi întotdeauna stabilită împreună cu medicul curant. Modul de administrare, în doză unică sau cură de 30 de zile, se stabileşte în funcție de gravitatea bolii.

PRELUARE DIN REVISTA „LEACURI&REŢETE MĂNĂSTIREŞTI“

POLIŢIA ÎN ACŢIUNE

Sancţiuni aplicate de poliţiştii rutieri

În ultimele 24 de ore, polițiștii din cadrul Serviciului Rutier Argeş şi cei ai structurilor municipale şi orăşeneşti de poliție rutieră au continuat acțiunile pentru prevenirea evenimentelor rutiere şi pentru conştientizarea de către conducătorii auto a riscurilor la care se expun prin nerespectarea regulilor de circulație. Ca urmare a abaterilor constatate, au fost aplicate 140 de sancțiuni contravenționale în valoare totală de aproape 35.000 de lei, au fost reținute în vederea suspendării dreptului de circulație 9 permise de conducere şi au fost retrase 2 certificate de înmatriculare.

Cercetări finalizate de poliţişti

Polițiștii din cadrul Secției de Poliție Rurală Lunca Corbului au finalizat cercetările într-un dosar penal întocmit sub aspectul săvârşirii infracțiunilor de furt calificat, tentativă de furt şi uciderea animalelor cu intenție fără drept. Din cercetări, polițiștii au stabilit că, în ziua de 3 spre 4 iunie a.c., numitul Ş.M.G., de 35 de ani, din comuna Valea Mare, județul Olt, ar fi pătruns prin efracție în trei locuințe din comuna Săpata, de unde ar fi sustras bunuri. Pentru a-şi facilita comiterea de infracțiuni, la una dintre locuințe bărbatul este bănuit că ar fi ucis câinele de pază aflat în gospodărie. Prejudiciul, în valoare de 10.000 de lei, a fost recuperat în proporție de 70%. Dosarul a fost înaintat Parchetului de pe lângă Judecătoria Costeşti, cu propunerea de trimitere în judecată.

Guvernanţi, salvaţi şi sprijiniţi cartea şi presa scrisă!

REVISTA PRESEI LOCALE

Ziarul „JURNAL DE ARGEŞ"

„Sunt răzbunări deoarece cumpărătorul a fost Ivănescu. Dacă era altcineva, nu era nicio problemă"

Reamintim că Marian Paraschiv a cerut insolvenţa Silva Grup, motivând că Nicolae Ivănescu, în calitate de administrator Silva Grup, nu i-ar fi restituit un împrumut de 543.200 euro, pe care i l-ar fi acordat în iunie 2004. În interviul acordat Jurnalului de Argeş, Nicolae Ivănescu a venit cu argumente şi documente ce arată că împrumutul de 543.200 euro a fost rambursat încă din 2007, prezentându-ne în acest sens şi o declaraţie scrisă de mână de Marian Paraschiv, în iunie 2007. Iar un raport al Serviciului Criminalistic al Poliţiei Capitalei din 2013 a certificat faptul că semnătura de pe declaraţia din 2007, în care acesta recunoaşte ca împrumutul a fost restituit integral, este a lui Marian Paraschiv. Am profitat de interviul acordat de către Nicolae Ivănescu şi pentru a îi adresa mai multe întrebări legate de terenurile cumpărate în Pădurea Trivale de la Ileana Brătianu.

Ziarul „ATITUDINE ÎN ARGEŞ"

„Este un haos total în ceea ce priveşte urbanismul în această localitate"

La solicitarea edilului, la concursul pentru postul de şef al Serviciului de Urbanism de la Primăria Ştefăneşti va face parte o comisie din exteriorul instituţiei

Pentru transparenţă şi obiectivitate în cadrul Primăriei Ştefăneşti, primarul Jenica Dumitru a luat hotărârea ca la posturile scoase la concurs în instituţie să nu mai participe comisii formate din angajaţii unităţii. Cum în perioada următoare urmează a fi scos la concurs postul de şef al Serviciului de Urbanism în cadrul Primăriei Ştefăneşti, edilul a făcut solicitări către mai multe instituţii pentru a trimite reprezentanţi să asiste la concurs. „O să scot la concurs postul de şef la urbanism. Am cerut de la alte instituţii să trimită oameni şi specialişti care să asiste la concurs. Eu nu mai fac aşa cum se proceda până acum când se instituia comisia din cadrul Primăriei pentru un concurs. Nu e ok să institui o comisie din Primărie. Am făcut adrese către Inspectoratul de stat în Construcţii, Consiliul Judeţean şi Prefectura ca să trimită specialişti în acest domeniu. Să vină persoane care să ia o decizie corectă. Vorbim despre un post important. Şi aşa este un haos total în ceea ce priveşte Urbanismul în această localitate. D-asta am şi ajuns să avem inundaţiile acelea, într-un sfert de oră să se inunde localitatea pentru că s-a construit haotic, au rost defrişări necorespunăzătoare. Nu au mai fost îmbunătăţiri funciare de niciun fel", a precizat edilul. De asemenea, Jenica Dumitru şi-a propus realizarea unui „master plan pentru colectarea de ape pluviale": „În primul an când am venit aici m-am confruntat cu focul, am avut incendii foarte multe. În al doilea an m-am confruntat cu inundaţiile. Trebuie să luăm măsuri. Vrem să realizăm un master plan pentru colectarea de ape pluviale. A.V.

Ziarul „OBSERVATORUL MILITAR"

Aniversare la Sibiu

Sâmbătă 7 aprilie, s-au împlinit 137 de ani de la înfiinţarea Şcolii Speciale de Artilerie şi Geniu şi 10 ani de la înfiinţarea Centrului de Instruire pentru Artilerie Terestră şi Artilerie antiaeriană Ioan Vodă de la Sibiu. Centrul de instruire este continuatorul învăţământului militar în armele artilerie terestră şi artilerie antiaeriană şi are misiunea de bază de a forma profesional ofiţeri, maiştrii militari, subofiţeri, gradaţi şi soldaţi profesionişti în aceste arme. Cu acest prilej, la sediul instituţiei a avut loc o ceremonie în cadrul căreia s-au acordat plachete, diplome, cât şi distincţii militare cadrelor militare în activitate şi în rezervă şi a fost lansat nr. 38/2018 al revistei Artileria Modernă Română.

Ziarul „OBSERVATORUL MILITAR"

Precizări privind chemarea/ rechemarea în activitate

După intrarea în vigoare a Ordinului ministrului apărării naţionale nr. M.48/2018 (despre care am scris în numărul trecut al publicaţiei noastre), şeful Direcţiei generale management resurse umane (DGMRU), general maior Liviu-Marilen Lungulescu, a emis o dispoziţie care să ajute la aplicarea unitară a unor prevederi din Instrucţiunile privind chemarea rechemarea în activitate, în corpul ofiţerilor, al maiştrilor militari sau al subofiţerilor, în vederea încadrării unor funcţii de execuţie din structurile MApN, aprobate prin Ordinul ministrului apărării naţionale nr. M.124/2017, cu modificările şi completările ulterioare. Dispoziţia cuprinde precizări folositoare atât candidaţilor, cât şi structurilor cu atribuţii în încadrarea unor funcţii de execuţie vacante.

În conţinutul dispoziţiei, este folosită frecvent sintagma structuri orga-nizatoare. Conform art.4 din instrucţiuni, acestea sunt: structurile centrale ale MApN; structurile subordonate nemijlocit ministrului apărării naţionale; statele majore ale categoriilor de forţe şi comandamentele subordonate nemijlocit Statului Major al Apărării (pentru încadrarea funcţiilor vacante prevăzute în statele de organizare proprii şi ale structurilor subordonate acestora). Structurile organizatoare care organizează concurs pentru chemarea rechemarea în activitate în corpul ofiţerilor, al maiştrilor militari sau al subofiţerilor poartă întreaga răspundere cu privire la modul de planificare, organizare şi desfăşurare a acestuia. De asemenea, începând cu anul viitor, vor înainta, trimestrial, la DGMRU, situaţia funcţiilor scoase la concurs şi încadrate în perioada de referinţă, precum şi a celor a căror procedură de încadrare a fost demarată.

Români, a venit timpul să vă treziţi!

Ziua Drapelului Tricolor, acum la CENTENAR

Articolul 1. Statul român

(1) România este stat naţional, suveran şi independent, unitar şi indivizibil.

(4) Statul se organizează potrivit principiului separaţiei şi echilibrului puterilor - legislativă, executivă şi judecătorească - în cadrul democraţiei constituţionale.

(5) In România, respectarea Constituţiei, a supremaţiei sale şi a legilor este obligatorie.

Articolul 1. Statul român

(2) Forma de guvernământ a statului român este republica.

(3) România este stat de drept, democratic şi social, în care demnitatea omului, drepturile şi libertăţile cetăţenilor, libera dezvoltare a personalităţii umane, dreptatea şi pluralismul politic reprezintă valori supreme, în spiritul tradiţiilor democratice ale poporului român şi idealurilor Revoluţiei din decembrie 1989, şi sunt garantate.

Articolul 12. Simboluri naţionale

(1) Drapelul României este tricolor; culorile sunt aşezate vertical, în ordinea următoare începând de la lance: albastru, galben, roşu.

(2) Ziua naţională a României este 1 Decembrie.

(3) Imnul naţional al României este „Deşteaptă-te române".

(4) Stema ţării şi sigiliul statului sunt stabilite prin legi organice.

Articolul 13. Limba oficială

În România, limba oficială este limba română.

Crimă cu premeditare săvârşite prin influenţa DNA

Judecătorul Mustaţă „executat în puşcărie de sistem“

Oare când vor plăti judecătorii care au dat sentinţe „la comandă“?

Nu este pentru prima oară când, chiar în paginile acestui hebdomadar, îmi pun problema cât de adevărată este aprecierea că poporul român este un popor blând, omenos, primitor şi ospitalier. Nu neg că mare parte a românilor pot fi astfel apreciaţi, numai că această caracteristică se dovedeşte a nu fii una fundamentală a românilor ca popor. În mare parte, mai ales în ultimele trei decenii, românii încep să-şi arate mai degrabă acea parte primitivă a fiinţei umane, mult mai apropiată de a dobitoacelor sau chiar a fiarelor sălbăticiilor. Este, la urma urmei, o perioadă de doar o generaţie de la trecerea dinspre „noi" spre „eu" şi că acest fapt ar putea fii puternic influenţat de faptul că acel „noi" reprezenta o uniformizare la nivel inferior, în timp ce „eu" înseamnă tendinţa (pe undeva firească) de avânt şi zbor al fiecăruia spre culmi cât mai ridicate. Se neglijează însă tocmai faptul că zborul individual nu este totdeauna o rezultantă unică a meritocraţiei ci, din contră, estre bazat cel mai adesea pe răpirea altora a unor posibile trepte de trambulină pentru că, legea volumului constant operează mai ales în mediul social şi cel economic.

Lupta fiecăruia pentru propria propăşire, aşadar, se hrăneşte din izolarea hapsânică, avidă de acumulare, cât mai multă acumulare, fără a privi în jur de unde şi cu ce mijloace se realizează aceasta. Iar invenţia diavolească a unei forme unice şi universale de vector de schimb întruchipată de ban, fără a interesa cum a fost obţinut ci numai în ce cantitate, a făcut din om (şi românul nu avea cum să rămână în afara acestei metamorfoze) un individ rapace, lipsindu-l tocmai de omenia exprimată prin caracteristicile de care vorbeam la început.

Nai vreau să consemnez că avuţia este soră bună cu dorinţa de putere şi acesta este un dat al fiinţei la modul absolut, vechi de câtă vechime este considerată lumea vie. Iar elementul de putere nu întotdeauna este (cum cred că ar trebui să fie) apanajul unor înţelepţi sau al unor subiecţi cu ştiinţa utilizării acestuia.

Monstrul constituit din DNA şi DIICOT

În România, din păcate, în intervalul acestei ultime perioade de timp, au reuşit să pună mâna pe elementele de putere, cu prioritate, oameni care nu au avut si nu au înţelepciunea ori priceperea de a le folosi în interes social întru acoperirea interesului general. Marea majoritate a acelora care, indiferent de plan, au apucat o formă de putere nu au avut şi, din păcate, nu au alte scopuri decât al propriei măriri. Cel mai trist şi cu rezultatele sociale cele mai nefavorabile este atunci când puterea te face să uiţi de sine şi să te facă să te miri de „forţa" pe care o poţi avea asupra altora. Şi acest fenomen se petrece numai atunci când puterea dobândită nu este rezultatul unei evoluţii normale de acumulare de cunoştinţe şi de precepte etice, ci doar prin conjuncturi care au ars criterii de selecţie şi priceperi de comportament.

Aşa şi numai aşa s-a putut ajunge la transformarea unei instituţii, create iniţial tocmai pentru a preveni asemenea apucături, într-un monstru fără chip şi fără remuşcări. Iar acest monstru s-a dovedit a fi actuala Direcţie Naţională Anticorupţie, pe de o parte şi DIICOT-ul pe de altă parte. Echipate cu elemente neselecţionate prin concursuri cu criterii de meritocraţie, psihosomatice şi moral-volitive, cei ajunşi în aceste structuri s-au trezit mai mici sau mai mari Dumnezei, imaginându-şi că au deja drept de viaţă şi de moarte asupra celor ce ajung în sfera lor de preocupare. Oameni fără suportul de ştiinţă/pricepere şi capabilităţi de comportament, cea mai mare parte a acestor slujbaşi numiţi şi nu aleşi au ajuns să fie obedienţi faţă de susul ierarhiei sociale şi satrapi faţă de cei de pe orizontala sau subsolul aceleiaşi ierarhii.

Ceea ce a definitivat figura monstrului a fost transformarea acestora în executanţi politici, ceea ce a condus, conştient sau nu, la întoarcerea la anii 50 ai veacului trecut, fără a avea însă motivaţia deschis declarată a luptei de clasă.

În ce mă priveşte, nu puteam să-mi imaginez că la început de mileniu trei, într-o epocă de uriaş avânt economic şi de progres tehnologic, să ne reîntâlnim cu oameni stăpâniţi de apucături lipsite de omenie, oameni de-a dreptul stăpâniţi de sadism şi de ură faţă de semen, fără justă cauză. Să vezi o femeie, posibilă mamă făcând, cu zâmbetul larg pe figură, semnul că-ţi ia capul, că-ţi taie gâtul era şi este peste puterile mele de înţelegere. Să vezi, de asemenea, o altă femeie regretând că legea nu-i permite să dea douăzeci de ani de temniţă, fără a avea, pe fond, vreun document care să şi susţină această draconică pedeapsă este la fel de greu de imaginat. Şi dacă toate acestea vin de la un vârf ierarhic, nu mai este nici o surpriză că sub această treaptă se produc ceas de ceas fenomene la fel de abominabile.

Am dat titlul de mai sus acestui eseu pentru că sincer aşa consider moartea judecătorului Stan Mustaţă, cel care a fost supus unui şir de acţiuni de exterminare numai pentru că nu s-a subordonat monstrului DNA.

Judecătorul Stan Mustaţă de la Curtea de Apel Bucureşti, a decedat miercuri noaptea, 8 august 2018, (exact la 4 ani de la pronunţarea sentinţei în „procesul Telepatia"- 8 august 2014) în chinuri groaznice, în urma unui infarct miocardic, în timp ce, pe fondul unui cancer pentru care nu i s-a permis tratarea în libertate, s-a încercat, fără succes, efectuarea unei dialize pentru depăşirea unui blocaj renal. Acesta a fost luat din celula în care îşi ispăşea pedeapsa de 8 ani şi 6 luni de închisoare la 02.00 noaptea, urcat în dubă şi dus de la închisoarea Rahova la închisoarea Giurgiu, adus de acolo la Jilava şi plimbat pe la mai multe spitale.

Calvarul judecătorului Mustaţă a început tocmai din cauza dosarului privind privatizarea Institutului de Cercetări Alimentare (o privatizare care, de mirare, s-a dovedit câştigătoare, în sensul că a redresat o instituţie de stat muribundă în una funcţională şi care funcţionează şi acum), cunoscut sub numele de „procesul Telepatia" în care ţinta era Dan Voiculescu şi căruia iau căzut victime „colaterale" peste zece oameni de bună credinţă, între care şi omul de ştiinţă Mencinicovschi. Stan Mustaţă a fost scos din completul de judecată de DNA, care l-a reţinut după ce a refuzat să ia decizia de condamnare în ritmul accelerat pe care preşedintele de atunci al ţării şi-l dorea, cerând probe şi nu doar supoziţii. DNA, pe baza colaborării cu SRI, a fabricat rapid probe/interceptări privind un grup infracţional. Mai pe larg spus, în mai 2014, procurorii DNA au dispus trimiterea în judecată, în stare de arest preventiv, a lui Stan Mustaţă, judecător la Curtea de Apel Bucureşti, pentru mai multe fapte de corupţie, după ce ar fi cerut bani, în mai multe rânduri, de la persoane condamnate sau inculpate pentru a da soluţii favorabile acestora. În rechizitoriu, procurorii au reţinut că, în 2013, Stan Mustaţă, împreună cu inculpaţii Boraciu şi Alexandru, a constituit un grup infracţional organizat, gruparea fiind sprijinită de grefiera Mariana Curea, în scopul săvârşirii unor infracţiuni de corupţie judiciară. În rechizitoriul întocmit de procurorii DNA se consemna (fără a dovedi prin documente sau vreun flagrant) că în perioada octombrie 2013 - aprilie 2014, membrii grupului au accesat informaţii cu caracter confidenţial din dosarele penale aflate pe rolul Curţii de Apel Bucureşti, în vederea identificării şi contactării mituitorilor şi cumpărătorilor de influenţă, în scopul pretinderii de la aceştia a unor foloase materiale, în schimbul obţinerii unor hotărâri judecătoreşti favorabile.

De ce toate acestea? Aflăm chiar din gura judecătorului Mustaţă care, într-un interviu dat din închisoare, arăta că nu a acceptat să soluţioneze rapid dosarul omului de afaceri Dan Voiculescu, pentru că profesia nu-l lăsa să încalce procedurile.

Condamnarea la închisoare, sinonimă cu condamnarea la moarte!

Din nefericire, s-a ajuns ca în România orice condamnare cu privare de libertate săşi piardă funcţia sa de corecţie şi reintegrare socială şi să devină sinonimă cu o condamnare la moarte. Şi încă, o moarte prin degradare civică, umilire şi chiar schingiuire.

Aprecierea de „Crimă cu premeditare!" se validează aşadar. În plus, în cazul judecătorului Mustaţă avem de-a face cu un abuz înfiorător! Iată de ce:

Stan Mustaţă avea 69 de ani, în noiembrie urma să intre la comisia de eliberare condiţionată, ceea ce înseamnă că executa pedeapsa în regim semi-deschis! Transferul la Penitenciarul din Giurgiu, care este cu regim închis este total ilegal! Cine a semnat un asemenea ordin a făcut-o încălcând toate regulamentele şi legea! Nu se poate transfera un deţinut dintr-un regim semi-deschis într-unul închis decât dacă a primit o nouă condamnare care depăşeşte trei ani. Ceea ce nu era cazul judecătorului Stan Mustaţă pentru că aşa ceva nu se produsese. În plus, CEDO îl anunţase că după evaluarea preliminară preluase judecarea cazului său. (Să fii urgentat asta măsurile de sacrificare a condamnatului politic Stan Mustaţă?!).

Stan Mustaţă ajunsese deţinut politic pentru că a refuzat să facă parte din plutoanele de execuţie ale mafiei DNA. Şi acest lucru ne este confirmat de însuşi Traian Băsescu când acesta povestea (cu amuzament!) cum a fost înlocuit Stan Mustaţă cu Camelia Bogdan (de către SRI şi conducerea DNA), care se căina că nu poate dubla sancţiunile în cazul „Telepatia"...

Sunt îndreptăţit să mă întreb, nu cu mirare ci cu indignare: „Cum să judece drept cei care au judecat strâmb cu bună ştiinţă?; şi din lipsă de probe, şi din ordin politic?! Cum să judece drept judecătorul care ştie că procedând astfel va ajunge el însuşi în închisoare?!

Este absolut necesar ca, până când justiţia să îndrepte efectele propriilor crime judiciare, ea să fie supusă unui amplu proces de lustraţie, toţi cei implicaţi în acte de încălcare a drepturilor omului trebuind să fie îndepărtaţi din magistratură. Intre timp, este firească şi absolut necesară amnistia generală a tuturor celor condamnaţi, după 2009, ca urmare a rechizitoriilor DNA şi DIICOT (cu concursul protocoalelor cu SRI) aceasta fiind unica soluţie pentru anularea condamnărilor politice. Suntem, probabil, singura ţară din lume care nu acordă (de ani buni) nicio graţiere.

Judecătorul Stan Mustaţă putea fi eliberat de mult. Măcar şi printr-o graţiere individuală. Mai mult decât un act de dreptate, ar fi fost un act de omenie. Nu s-a dorit. El înţelesese că, de fapt, nu fusese condamnat la închisoare, ci la moarte. . . .

VICTOR VERNESCU **10.08.2018**

CENTRU ENERGIILOR DE LA RUNCU DE DÂMBOVIȚA ARE LA BAZĂ ŞTIINŢELE EXACTE ŞI RELIGIA

În România la Runcu de Dâmboviţa, recent s-a construit „CENTRUL ENERGIILOR RUNCENE".Acest obiectiv ştiinţific şi turistic a fost construit cu sprijinul Primariei Runcu condusă de Primarul Gh. Brebeanu, având coordonator pe col. (r) Prof. Dumitru Boţilă. Acest centru are la bază măsurători şi coordonate geografice precum şi descoperiri principale ale ştiinţei din ultimii câteva mii de ani. Este ştiut faptul că spaţiul este infinit iar în acest spaţiu s-a dezvoltat şi probabil se va dezvolta şi în continuare ceea ce se cheamă „ENERGIILE". Nimeni până în momentul de faţă nu cunoaşte dimensiunea Universului. Datorită acestui lucru pe înţelesul tuturos s-a spus că acesta este „INFINIT". Dacă acest spaţiu este infinit şi viaţa pe pământ este „Infinită", ea doar conform teoriilor lui Lomonozov şi Lavoazier „totul se transformă" iar în consecinţă „nimic nu se pierde". Este interesant modul în care creatorul acestui obiectiv a reuşit să îmbine armonios atât perceptele biblice cât şi descoperirile ştiinţifice ale ultimilor sute de ani. Amintim în acest sens în afară de cei 2 savanţi nominalizaţi, importanta teorie a lui Einstein privind timpul şi de ce nu marea desciperire a savantului rus Mendeliev. Sigur despre acest centru care a fost vizionat de însăşi generalul Streinu, care deplasându-se la cest centru din Varful lui In la Runcu a considerat de importanţă care depăşeşte graniţele României , modul în care viaţa omului pe pământ capătă valenţe noi. De aceea am considerat necesar să precizăm faptul că în universul infinit al tuturor galaxiilor, doar energia reprezintă cea care pune în mişcare după legi încă nedescoperite, tot ceea ce există în acest Univers.

Energia spaţială există

Noi trăim într-un ocean de energie, care este prezentă peste tot în jurul nostru. Nu există nici un dubiu privind existenţa energiei Universului. Avem la dispozitie fundamente teoretice solide care confirmă acest lucru. În astrofizică prin măsurătorile făcute privind expansiunea accelerata a Universului, fizicienii au stabilit următoarea componenţă a Universului:

-aprox. 5% este format din materie vizibilă: obiecte înconjuratoare, planete, stele, galaxii, gauri negre;

-aprox. 25%-30% sunt particule elementare care nu au fost descoperite încă;

- aprox. 65%-70% este energie: energia de punct zero sau energia „întunecată".

În anul 2011 premiul Nobel pentru fizică a fost acordat pentru „...descoperirea expansiunii accelerate a Universului prin observarea supernovelor îndepartate". Energia vacuumului este menţionată şi în alte ramuri ale fizicii. Mecanica cuantica afirma existenţa energiilor de „punct zero" pentru interacţiunile electromagnetice, pentru interacţiunile de tip „tare" şi pentru cele de tip „slab". „Punctul zero" din denumirea folosită se refera la faptul că acea energie rămâne şi la temperatura T = 0 (zero absolut. -273 grade Celsius), sau la nivelul cel mai scăzut de energie a sistemului. Aceasta este 0 energie de bază, pe care 0 avem atunci când toate celelalte forme de energie au fost îndepărtate. De exemplu, în cazul heliului lichid, atunci când temperatura este scăzută până la valoarea zero absolut, heliul continuă să rămână lichid. Este nevoie ca heliul să fie supus unei presiuni de 25 de atmosfere pentru ca heliul să îngheţe şi să ajungă la energia de punct zero a mişcărilor atomice. Cuvantul „vacuum" care este asociat acestei forme de energie nu trebuie înţeles ca fiind necesar sa creem un vacuum pentru a genera 0 astfel de energie. Deoarece energia Universului nu poate fi văzută, ea este denumită uneori „energie întunecată - „dark energy". Se cunosc puţine lucruri despre energia spatiului, în afara faptului că există. Ea ar putea fi vizualizată sub forma unor unde elecromagnetice care se deplasează în spaţiu cu viteza luminii. Aceste unde transportă energie iar fiecare undă are 0 anumită frecvenţă, direcţie şi polarzare, reprezentând fiecare câte un mod de propagare a cîmpului electromagnetic. Denumirea „energie de punct zero a undelor electromagnetice din vacuumul cuantic" mai arată că originea presupusă a acestei energii se găseşte în oscilatiile de punct zero ale particulelor elementare. Progresele în domeniul fizicii vin sa completeze imaginea noastra asupra energiei spaţiului. Inerţia este 0 formă de manifestare a energiei Universului. Lucrarea care a evidenţiat acest fenomen a primit un premiu pentru fizică teoretică. Se crede că şi magnetismul ar fi 0 proprietate a energiei spaţiului. Aşadar, cam 2/3 din componenţa universului este energie. Este un rezervor imens, inepuizabil, ce poate să susţină orice consum uman, oricât de mare. Acest flux de energie permanent este prezent de la începutul Universului, fără să dăuneze Pământului, oamenilor sau vieţuitoarelor.

10 August 2018 zi de cotitură în politica românească

Mitingul românilor din diaspora.... deturnat de preşedintele Iohannis şi unele servicii româneşti

Blestem ura şi batjocorirea democraţiei

„Eu vă blestem în numele durereii/Ce-a ros în noi cu asprii ei acizi:/Vă pălmuiască mânecile goale,/Zbătute-n vânt, a mii de invalizi,/Bucatele vă sângereze-n gură/Şi groaza să vă ciocănească-n uşi!/Să vă frământe visele, cu ură,/Scheletele flăcăilor răpuşi!//Eu vă blestem în numele vieții/Pe care-o ducem demni şi îndârjiți:/Să nu puteți să râdeți, nici să plângeți,/Să nu puteți urî, să nu iubiți!/Să n-aveți noappte şi nici zi cu soare,/Să n-auziți nici să rostiți cuvânt,/Să duceți traiul pulberii hoinare/Şi-al nourilor fugăriți de vânt!//Când peste nepăsarea gropii voastre/Uitarea-şi va aşterne sur zăbun,/Abia atunci au să ostoiască/Mâniile blestemului ce-l spun."

Iar obiectul blestemului meu sunteți dumneavoastră domnule Johanis care vă simțiți confortabil în scaunul de preşedinte şi pe care îl apărați cu acțiuni de tipul măcelului de la „Colectiv" şi cu agresiuni de tipul celor petrecute în seara şi noaptea zilei de 10 spre 14 august 2018, acțiune la care am trecut milimetric pe lângă a asista la un linşaj transmis în direct. Obiectul blestemului meu sunteți dumneavoastră domnule Helvig, şef al unui serviciu care nu-şi îndeplineşte misia lui de prevenire a acțiunilor ce se pun la cale împotriva ordinii de drept din țară. Obiectul blestemului meu sunteți dumneavoastră domnule Orban şi dumneavoastră domnule Barna care mimați democrația şi luptați pe toate căile pentru schimbarea regulilor prin forță şi nu prin normeconstituționale şi democratice.

Obiectul blestemului meu sunteți dumneavoastră toți cei care ați încercat să vă ascundeți sub umbrela „nemulțumirii diasporei" pentru a da foc străzilor pentru a crea fum şi a colora cu sânge luptătorii pentru menținerea ordinii. Abia că ați vulgarizat noțiunea de „diaspora" a cărei semantică bag seama că nu o înțelegeți.

Ce concluzii pot trage eu acum, la numai câteva ore de pauză (pentru că nu am nicio convingere că lucrurile s-au limitat la doar o noapte) despre scopurile avute în vedere de laşii organizatori ai manifestărilor de forță şi huliganism. Pentru a face o mişcare pe placul preşedintelui alogen figuri transfigurate varsă pe gură şi atitudini valuri de ură şi de bestialitate fără a avea, concret o cauză, alta decât preluarea sloganurilor suburbane ale alogenului ce-şi trădează lipsa de aderență la poporul care, în definitiv, l-a ales în jilțul în care declară că se simte confortabil.

Încercând să-mi dau mie însumi unul-două răspunsuri la concluziile ce mi le-aşi putea trage ar însemna să mă felicit că din capul locului l-am suspectat public pe preşedintele Johanis de amestec direct în organizarea genocidului ce a rămas pentru istorie sub numele de „Colectiv". Şi tot astfel sunt acum tentat să-l acuz pe acelaşi preşedinte de amestec direct în organizarea şi scrierea foii de parcurs a bestialei manifestații din 10 august 2018. De-mi cereți argumente vă răspund că le aveți la îndemână fiecare dintre dumneavoastră: sloganurile din Piață sunt patentul acestuia. Lipsa de acțiune sau, mă rog, lipsa de eficiență în favoarea poporului care-i plăteşte atât de bine şi care le dă an de an tot mai multe fonduri băneşti pentru dotare şi perfecționare a Serviciului de Informații îi acuză, atât pe şefii acestuia, cât şi pe preşedintele CSAT, cel care păstoreşte acest serviciu şi care nu este altul decât acelaşi preşedinte confortabil.

La rândul lor, preşedinții partidelor din opoziție, membrii acestora prin participarea directă şi nemijlocită la această demonstrație de forță, confiscând-o (dacă era, în mod real, ceva de confiscat) se fac vinovați de susținere a urii unei haite animalice a cărei rațiune era şi este întunecată de bestialitatea unor cugete fără scrupule şi haine. Iată subiectele către care se îndreaptă cu durere dar cu sinceritate blestemele mele, atât de bine adunate şi puse în pagină, pentru alți subiecți, de geniul lui Nicolae Labiş.

De ce „Jos Guvernul", care a mărit pensiile, salariile şi chiar viața noastră a românilor trăitori în România

„Jos Guvernul" fără a spune la obiect de ce, „Ciuma Roşie" fără a preciza elementele de coincidență, „Hoții şi penalii" declarați de cei ce fac obiectul blestemului de mai sus cu încălcarea directă a prezumției de nevinovăție (slogan aflat curent pe buzele şi în fiecare ieşire în public a preşedintelui agitator-organizator al nebuloaselor răzmerițe) nu pot justifica nici măcar blocarea unei alei sau intrări stradale, nicicum a unei piețe centrale din care afluiesc şapte-opt direcții de circulație urbană.

Preşedintele Iohannis inițiatorul „Încercării de lovitură de stat din 10 August"

Îl întreb direct pe domnul confortabil preşedinte ce vrea să facă din această țară a cărei apărare de drept o neagă, ba chiar mai grav, cere umilului său servitor (l-am numit pe actualul procuror general al republicii-Augustin Lazăr) să ancheteze pe cei care, punându-şi propria lor viață între paranteze au luptat şi luptă pentru menținerea ordinii de drept. Domnule confortabil preşedinte, dacă în nemăsurata dumneavoastră trufie vi se pare prea constrictivă libertatea de acțiune conferită de Constituție ce nu vă îngăduie să fiți vioara întâia în toate (precum se vede că şi-ar dori şi-şi doreşte

(continuare în pagina 24)

(urmare din pagina 23)

„augusta" dumneavoastră incompetenţă) nu aveţi decât trei soluţii: luptaţi pentru schimbarea Constituţiei după propriul dumneavoastră plac, sau aşteptaţi până la viitoarele democratice alegeri şi convingeţi electoratul să vă aleagă „guvernul dumneavoastră" ori, ca cea de a treia cale care, de drept, ar trebui să fie prima, acceptaţi situaţia în cadrul căreia aţi candidat şi electoratul („?"- semn deloc întâmplător aşezat aici) v-a ales ca preşedinte şi acţionaţi aşa cum vă impune fişa postului pe care cred că, atunci când aţi acceptat să candidaţi, o cunoşteaţi deja.

Dumneavoastră, domnule preşedinte, aţi abdicat cu bună ştiinţă la funcţia dumneavoastră de moderator/mediator, de intermediar între instituţiile statului şi între stat şi societate şi v-aţi şi vă erijaţi în organizatorul manifestărilor de ură, de dispreţ şi de grofească tradiţie şovinistă proprie sorgintei din care vă trageţi

Domnilor şefi ai partidelor de opoziţie, bravilor membrii ai acestor partide care vedeţi numai paiul din ochii adversarilor (nu al duşmanilor) politici neglijând bârna din propriii voştri ochi, opriţi-vă. Nu aruncaţi ţara în aer acum când, de fapt, declaraţi că sărbătoriţi centenarul Marii Reuniri. Prin acţiunile pe care le întreprindeţi riscaţi voi şi ne vitregiţi pe noi să nu mai aveţi şi avea ce sărbătorii.

Preluând inconştientele alegaţii rostite de preşedinte împotriva obligaţiilor constituţionale în momentul în care evenimentele erau în desfăşurare, dumneavoastră, domnule Orban, cu aceeaşi inconştienţă, cereţi anchetarea forţelor de menţinere a ordinei de drept şi nu pe cei care cu violenţă încearcă să o răstoarne.

De aproape o lună de zile vuiesc reţelele de socializare cu indivizi care cheamă la răsturnarea Guvernului (pentru că actualul prim-ministru refuză să-l imite pe halucinantul Ponta şi să-l asculte pe confortabilul preşedinte ca măcar la a cincea cerere de demisie să şi-o şi dea), instigă populaţia marilor oraşe şi a marilor aglomeraţii româneşti din străinătate şi nimeni din serviciile de securitate nu au nici o reacţie. De peste o lună de zile anumite posturi de televiziune fac loc în programele lor aceloraşi indivizi pentru aşi expune sloganurile de îndemn la violenţă precum şi programul lor dement de acţiune şi nici vigilentul CNA, nici alte instituţii cu misiune în domeniu nu iau nicio poziţie. Păi ar trebui să fie neghiobi ca, în faţa unor asemenea forme de accept, aceştia să nu continue mizerabila lor misie.

Imaginile prezentate pe TVR dovedesc cu certitudine lovitura de stat

În seara zilei de 10 august 2018, stând în faţa televizoarelor, ştiai moment cu moment ce urmează să se întâmple. Şi aşa se petreceu evenimentele în dinamica lor.

Nici nu era greu, scenariştii unor astfel de acţiuni nesuferind de prea multă imaginaţie. Scenariul, mereu acelaşi, s-a întâlnit la noi în 1989, apoi l-am văzut prin Egipt şi alte ţări arabe, l-am urmărit în maidanul de la Kiev, în piaţa din centrul Tbilis-ului în Georgia şi într-o formă puţin modificată l-am văzut la turci şi s-a încercat la greci.

Şi, culmea, toate seamănă al Naibii de bine cu fostele mineriade din anii 90 de la noi. Şi atunci, cu ce tupeu îşi mai permit unii demagogi azi să critice ca pe ceva de neîngăduit acele mineriade (când, să ne amintim, organele de protecţie a ordinii de drept erau destructurate şi nu aveau capacităţile de azi), dar le practică cu obstinaţie.

Personal apreciez că şi acum, din cauza atitudinilor iresponsabile ale unui preşedinte confortabil, a unor partide din opoziţie cu gureşii gargaragii ce sunt mereu împinşi în faţă pentru ca, prin mahalagisme verbale să încerce să se facă credibile, neluând în seamă că astfel de practici le tot afundă în subsolul sondajelor populare, că şi acum, spuneam, forţele de ordine îşi arată unele timidităţi în modul de acţiune. Forţei trebuie să i se răspundă cu forţă şi în aplicarea forţei nu trebuie să existe... mănuşi.

Dacă nu se acţionează cu hotărâre orice tembel îşi poate face mendrele şi poate arunca în aer un oraş, un judeţ, o ţară.

La ora actuală, România, în partea a doua a anului centenar, este o ţară ruptă în două cu un popor profund dezbinat. În aceste condiţii, în lipsa unui preşedinte mediator conştient de misia sa, nu rămâne decât legea. Iar legea trebuie pusă în aplicare cu maximă operativitate şi acurateţe de forţele de menţinere a stării de drept. Iar acestor aşa zise meeting-uri care evită să se legitimeze şi deci se situează din capul locului în afara ordinii de drept, trebuie să li se aplice cu cea mai mare severitate LEGEA.

ALLA VOLCOVA - SCRIITOR, JURNALIST ŞI PUBLICIST - 11.08.2018

P.S. - De câtă ipocrizie şi de cât sadism poate fii stăpânit un sadic ziarist sau membru al unui partid din opoziţie care încearcă să învinovăţească pe colegii celei care a scăpat, la centimă, de un linşaj şi nu pe cei care se căţărau cu sălbăticie pe umerii altora sau se urcau pe fel de fel de grilaje pentru a apuca să dea un pumn sau un bombeu nefericitei!....

Aruncarea vinovăţiei de violenţă pe seama unor ipotetice galerii de fotbal este o gobiană diversiune. Nu domnilor, acele grupuri violente sunt formate din elemente bine instruite şi educate în spiritul urii, adevăraţi profesionişti ai crimei. (Amintiţi-vă la ce ne spunea nefericitul acela de la Videle care se recomanda cu nonşalanţă că este realul organizator al evenimentului din 10 august 2018. El spunea că este vorba, nici mai mult, nici mai puţin, decât de o revoluţie şi nu de o manifestaţie paşnică. Tot el ne spunea, la o întâlnire de la o comisie parlamentară, că sunt pregătite grupuri paramilitare de câte cinci tineri care vor acţiona cu precizie). Qvot erat ...